

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 7/2007 - 35 pàgines

Sessió ordinària del dia 10 de maig del 2007

El dia 10 de maig del 2007, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 20/2007, que és el següent:

Punt Únic: D'acord amb el que disposa l'article 136 del Reglament del Consell General, compareixença davant del Consell General del M. I. Sr. Cap de Govern per tenir una sessió informativa en relació amb el Conveni sobre el trasllat de residus, el Centre de Tractament de Residus, i en general sobre la política del Govern en la gestió de residus.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringueret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols

M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència dels M. I. Srs. Francesc Casals Pantebre, Josep Dallerès Codina, Vicenç Alay Ferrer, Enric Tarrado Vives i Daniel Mateu Melción.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Presidència i Finances; Xavier Jordana Rossell, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Antoni Puigdelívol Riberaygua, Ministre de Turisme i Medi Ambient, i Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar, Família i Habitatge.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00 h)

Punt Únic: D'acord amb el que disposa l'article 136 del Reglament del Consell General, compareixença davant del Consell General del M. I. Sr. Cap de Govern per tenir una sessió informativa en relació amb el Conveni sobre el trasllat de residus, el Centre de Tractament de Residus, i en general sobre la política del Govern en la gestió de residus.

El Sr. síndic general:

Donat, doncs, que és la primera compareixença que demana el Govern, i degut al format d'aquest Consell que celebrem, demanaria al Sr. secretari de torn si és tan amable de llegir l'acord que es va decidir a la Junta de Presidents per seguir les regles. Si sou tan amable.

El Sr. Esteve López:

Sí, en primer lloc intervé, sense límit de temps, el Sr. cap de Govern o un dels ministres.

Se suspèn la sessió, als efectes que els consellers generals puguin preparar les seves intervencions.

Represa la sessió, els consellers generals podran formular les preguntes i les observacions que desitgin. A mesura que aquestes es vagin formulant el Govern les anirà contestant, de manera que després de cada torn de pregunta o observació podrà intervenir el Govern, donant contesta indistintament el Sr. cap de Govern o un ministre.

Els torns no estan limitats a les intervencions dels grups parlamentaris.

La sessió finalitzarà amb la resposta del cap de Govern o d'un ministre.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Acceptats i entesos els criteris per la Junta de Presidents, començaríem aquesta sessió amb la intervenció del ministre de Medi Ambient i Turisme, el Sr. Puigdemívol.

Entendríem, doncs, una vegada acabada la seva intervenció, feríem una pausa, tal com ha dit el Sr.

secretari, de 15 minuts, perquè cada grup parlamentari pugui preparar les seves intervencions.

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Comparec en nom del Govern davant de tots vostès en aquesta sessió de caràcter informatiu, proposada pel cap de Govern, per explicar amb la màxima llibertat i a fons, la política sobre medi ambient que s'ha dut a terme principalment durant aquesta legislatura, i també les perspectives de futur amb què el Govern treballa i planifica les actuacions en aquesta matèria.

Em satisfà tenir l'oportunitat d'informar sobre la feina feta, sobre els principis i els criteris que han regit l'acció governamental, i també explicar els obstacles que l'impuls i la gestió d'alguns projectes han anat trobant pel camí.

I em plau que el medi ambient sigui el centre d'atenció d'una sessió del Consell General, que ens ha de permetre abordar el futur amb un coneixement més profund de les perspectives de cadascú.

Avui la preocupació mediambiental i l'interès pel desenvolupament sostenible són temes centrals del debat i de l'acció política.

Actualment, la classe política, i també els mitjans de comunicació i la gran majoria de la població, consideren essencial el debat i les noves propostes per a un nou model de societat basada en uns fonaments que ja s'han anomenat humanisme ecològic.

Voldria destacar que l'interès per un desenvolupament sostenible no pertany a cap ideologia concreta.

L'enfocament aïllat i més aviat dogmàtic propi dels principis ecològics del segle XX ha quedat superat pels plantejaments actuals, que nosaltres compartim plenament, i que situen el medi ambient en el centre de la política de futur de qualsevol àmbit: social, econòmic, sanitari, urbanístic, educatiu, cultural o identitari. El Programa Andorra 2020 és l'exemple més clar d'aquest plantejament.

Però, abans de començar voldria deixar clar que la política del Govern en aquesta matèria no és tan sols política d'un o dos departaments específics, encara que per raons òbvies i concretament per la qüestió dels residus, em correspon a mi fer de portaveu.

Partint d'aquesta visió -que podríem anomenar més integral i menys sectorial- i en termes de perspectiva, la política camina, quasi sempre, darrere dels plantejaments i de les propostes científiques.

Comparteixo plenament les paraules del prestigiós periodista i expert, Nicolas Hulot, en el sentit que una societat ecològica és la que sap trobar el punt d'equilibri entre una societat dominada pel materialisme pur i absolut i una societat que prefereix caure en una espiritualitat beata igualment poc interessant per a un desenvolupament autèntic i adequat.

La sessió d'avui al Consell General posa de relleu que, com a mínim, que tots tenim interès de trobar aquest punt d'equilibri que faci d'Andorra alhora una societat de progrés i benestar i una societat capdavantera en els seus plantejaments polítics mediambientals de segle XXI.

Des de la perspectiva esmentada, passo a informar amb tot el detall, de la política mediambiental d'aquests darrers dos anys i de les perspectives de futur per als propers anys.

Ho faig deixant clara la voluntat del Govern d'impulsar una política valenta, encarada cap a una actuació responsable, que ha tingut i té sempre com a fita un desenvolupament necessari, adequat i sostenible.

Els dos últims anys, el Govern ha treballat i vol continuar treballant d'acord amb els principis bàsics en què es basen el Pla nacional de residus i la Llei de residus, que són:

Primer. El principi d'autosuficiència, quant a la creació d'instal·lacions de tractament i d'eliminació de residus al Principat d'Andorra, sempre que existeixi un volum suficient que ho justifiqui.

Segon. El principi de proximitat, quant al tractament i a l'eliminació en les instal·lacions més properes dels residus no tractats al Principat, segons el principi d'autosuficiència.

Tercer. El principi de "qui contamina, paga" amb l'objecte de responsabilitzar i internalitzar els costos ambientals per part dels generadors de residus.

Quart. El principi de responsabilitat compartida, que consisteix a fer possible que tots els agents, Govern, comuns, empreses públiques i privades i ciutadans treballem de forma conjunta per solucionar els problemes ocasionats per la generació i la gestió dels residus.

I basant-nos en aquests principis, les nostres actuacions concretes en matèria de residus han tingut i tenen com a prioritat:

Primer. La minimització o prevenció: és a dir, l'establiment de mesures que tenen per objecte reduir la generació de residus, la quantitat de substàncies perilloses o contaminants dels residus.

Segon. La valorització: és a dir, la reutilització, el reciclatge i la recuperació energètica.

Tercer. L'eliminació segura de les fraccions residuals no valoritzables o residu últim. És a dir, l'abocament controlat.

Sens dubte, el projecte de més envergadura i el més ambiciós en matèria de medi ambient dels últims temps ha estat el Centre de Tractament de Residus. Molts de vostès han tingut ocasió de fer una visita en profunditat del Centre, i han rebut informació sobre el seu funcionament.

Com saben, aquest nou centre inclou actualment:

- Una planta de tractament tèrmic amb recuperació d'energia.

- un sistema de compactació i emmagatzematge en bales, que permet mantenir els residus durant llargs períodes de temps sense alterar-ne les característiques i sense causar impactes sobre el medi.

- I una deixalleria industrial.

El projecte respon a les directives europees, en particular la directiva 2000/76/CE i compleix les normatives sobre gestió i tractament de residus.

Abans de continuar, considero oportú donar, davant de tots els consellers generals, una explicació detallada sobre un aspecte jurídic i financer fonamental en la realització del Centre: es tracta de les modificacions accionaries que hi ha hagut en la societat Centre de Tractament de Residus d'Andorra, SA, (a partir d'ara CTRASA).

La constitució de la societat anònima concessionària CTRASA es va fer, mitjançant escriptura pública el dia 3 de febrer del 2003.

Mitjançant aquella escriptura el Govern, FEDA i les societats TRASA, Novergie, Cespa, Vallsegur Correu Exprés, Empub, Treballs Públics Armengol i Emte, van constituir la societat concessionària CTRASA.

La societat es regeix pel Decret d'adjudicació definitiva de la concessió administrativa per a la realització del projecte, la construcció i la posterior explotació, en règim públic, del Centre de Tractament de Residus del Principat d'Andorra, del 29 de gener del 2003; per la Llei relativa a la construcció i explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa, del 31 d'octubre del 2002; pels seus estatuts, publicats com a annex I en la Llei esmentada, que foren protocol·litzats amb l'escriptura de constitució; pel Reglament de societats mercantils, del 19 de maig de 1983, i per la resta de disposicions aplicables.

El capital social fundacional, d'acord amb el que disposa l'article 2 de la Llei relativa a la concessió i explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra, amb l'article 2 del Decret d'adjudicació definitiva de la concessió, del 29 de gener de 2003, i d'acord amb l'article 6è dels seus estatuts socials, es fixà en la quantitat de 6.579.400 euros, dividit en 1.000 accions nominatives d'un valor nominal de 6.579,40 euros cadascuna.

D'acord amb l'article 2n de la Llei relativa a la construcció i l'explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra, i amb el contingut de l'article 7 dels estatuts socials, les accions representatives del capital social quedaren íntegrament subscriïdes pels socis fundadors de la forma següent:

- El Govern va subscriure 150 accions (15% del capital social).
- FEDA, 50 accions (5% del capital social).
- TRASA, 180 accions (18% del capital social).
- Novergie, 180 accions (18% del capital social).
- Cespa, 110 accions (11% del capital social).
- Vallseguir Correu Exprés, 140 accions (14% del capital social).
- Empub, 80 accions (8% del capital social).
- Treballs Públics Armengol, 70 accions (7% del capital social).
- I la societat Emte, 40 accions (4% del capital social).

De conformitat amb l'article 7 dels estatuts socials, el capital social fou desembossat en un 50% del valor nominal de cada una de les accions, mitjançant les corresponents aportacions dineràries que va efectuar cadascun dels accionistes en proporció a la seva respectiva participació en el capital social. El desembós de la resta del capital social s'efectuà el mes de gener del 2006, quan les necessitats de construcció del Centre de Tractament de Residus ho van fer necessari, i així ho va acordar la Junta General de la societat.

La segona etapa va ser la dels canvis en la titularitat de les accions, amb l'adquisició per part de FEDA de les accions inicialment subscriïdes pels socis andorrans.

Després d'obtenir les autoritzacions corresponents del Govern en la forma prevista a l'article 11 dels estatuts socials, la societat Cespa Gestión de Residuos va adquirir el 4 d'octubre del 2005 les accions de la societat concessionària CTRASA inicialment subscriïdes per la societat TRASA, Tratamiento de Residuos, SA. I el dia 11 de juliol de 2006 FEDA va adquirir les accions de la societat concessionària que inicialment havien estat

subscriïdes per les societats andorranes Vallseguir Correu Exprés, Empub, SA i Treballs Públics Armengol, SA.

De manera que en aquests moments, després de les transmissions efectuades, les accions de la societat CTRASA pertanyen:

- Al Govern d'Andorra, en un quinze per cent (15%).
- A FEDA en un trenta-quatre per cent (34%).
- A Cespa Gestión de Residuos, el vint-i-nou per cent (29%).
- A Novergie, el divuit per cent (18%).
- i a Emte, el quatre per cent (4%).

D'acord amb els termes de la concessió, la societat CTRASA té per objecte el desenvolupament del projecte de concepció, construcció i explotació del Centre de Tractament de Residus per a la prestació del servei públic del tractament dels residus.

Actualment, tenint en compte que el tractament i la gestió dels residus és un sector molt estratègic i molt sensible per al desenvolupament equilibrat de la societat, el benestar general, la salut de les persones i el medi ambient, el Govern considera convenient que l'Administració general disposi del percentatge d'accions suficient per tenir el control de la societat.

Amb aquest objectiu, FEDA ja va adquirir oportunament les accions que inicialment havien tingut les societats andorranes, de manera que actualment disposa d'un percentatge d'accions en la societat CTRASA del 34%, que afegit al 15% del Govern eleva el percentatge total de participació pública al 49%.

I ara, la previsió és adquirir un altre percentatge d'accions suficient per obtenir el control de la societat CTRASA.

D'acord amb l'article 2, lletra d), de la Llei general de les finances públiques, l'adquisició de participacions que comportin l'obtenció del control en les societats amb participació de l'Administració general s'ha d'aprovar per llei.

Per això el Govern ha aprovat l'avantprojecte de llei de la societat CTRASA, que té, a més d'aquest objectiu, la finalitat d'introduir diverses modificacions estatutàries de la societat que detallo a continuació. Abans, però, voldria informar-vos que el Projecte de llei corresponent va ser entrat a Sindicatura ahir, dia 9 de maig.

La superació de la fase de construcció del Centre de Tractament de Residus i l'entrada en la fase d'explotació fan aconsellable reduir a la meitat el capital social fundacional de la societat, que la Llei del 31 d'octubre de 2002 fixà en 6.579.400 euros,

xifra adequada durant la fase de construcció, però excessivament onerosa i innecessària durant la fase d'exploació. A aquest efecte, cal modificar l'article 6 dels estatuts, que fixa el capital social de la societat en 3.289.700 euros dividit en 500 accions nominatives de 6.579,40 euros de valor nominal cadascuna.

D'altra banda, la nova composició accionarial derivada de l'adquisició d'accions per part de FEDA i la previsió d'adquisició de noves accions que permetin obtenir el control de la societat comporta modificar el Consell d'administració, que en l'article 29 dels estatuts socials, aprovats en el seu moment, s'establia en un màxim de quinze membres. Amb la nova composició accionarial, aquest nombre de membres sembla excessiu i es vol fixar en un màxim de deu membres, que hauran de nomenar els socis en proporció a la seva participació i garantir, en tot cas, la participació de tots els socis que disposin com a mínim del deu per cent (10%) del capital social amb almenys un representant.

La nova composició accionarial i la necessària presència de l'Administració general i de FEDA en el si del Consell d'Administració fa innecessària, igualment, la previsió continguda en el paràgraf tercer de l'article 29 dels estatuts socials, que facultava el Govern per designar, si ho estimava oportú, un representant que assistís al Consell d'administració amb veu però sense vot, en els termes previstos per l'article 3 del plec C dels plecs de bases de la concessió.

En canvi, sí que sembla adient:

- Modificar l'article 30 dels estatuts socials perquè la designació del càrrec de president correspongui al Govern, com a accionista de la societat concessionària.

- I modificar igualment els articles 21 i 23 dels estatuts, perquè els drets dels accionistes minoritaris quedin degudament garantits amb el reforçament dels quòrums necessaris per a la constitució de la Junta General Extraordinària de la societat, i per a l'adopció dels acords relatius a les matèries de la seva competència.

Des del punt de vista econòmic, el Projecte de Llei de la societat concessionària no solament no ha d'implicar canvis substancials en l'economia productiva del país o de la hisenda pública, sinó que per al Govern la modificació suposa la recuperació de la meitat de l'import de la seva participació, és a dir, actualment la participació del Govern es xifra en 493.455 euros, i es recuperaria la quantitat de 246.727,50 euros.

Així mateix, FEDA recupera la meitat de l'import de la seva participació en el capital social de CTRASA,

participació d'un import d'1.118.498 euros, i recuperaria 559.249 euros.

En la proposta presentada per la societat adjudicatària i acceptada pel Govern en el moment de l'adjudicació, es preveu que els fons propis de CTRASA aportats per socis privats han d'obtenir una rendibilitat del 18% abans dels impostos dels seus respectius països, fet que suposa l'obtenció d'una rendibilitat neta del 12%. Amb la reducció de capital que es proposa, la participació en el capital social de socis privats es redueix a la meitat, i això comporta que el cost per a CTRASA de retribuir la seva participació en el capital social de la societat també es redueix a la meitat.

Una altra de les conseqüències econòmiques que ha tingut la posada en funcionament del Centre de Tractament de Residus ha estat el finançament de les despeses derivades de la revisió de preus de la construcció de la instal·lació per causa d'un retard superior a sis mesos.

El 3 d'agost del 2006 el Govern va trametre al Consell General el Projecte de Llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de la revisió de preus de la construcció del nou Centre de Tractament de Residus. El Projecte de Llei fou admès a tràmit al novembre passat i aprovat el mes de març d'enguany.

Tal com es va exposar en el seu moment, el Govern havia d'assumir la revisió de preus esmentada d'acord amb l'article 8 de les disposicions generals del contracte de concessió de la construcció del Centre (que establia que "si es produeix un retard en la finalització de l'obra superior a sis (6) mesos sobre el pla de treball imputable a causes alienes al concessionari, s'aplicarà la fórmula de revisió de preus prevista al Plec B, article 5 i concordants." (L'article 5 té el mateix contingut i inclou la fórmula). D'acord amb la fórmula, la revisió de preus s'ha de calcular mes a mes, en base a l'import de la certificació de l'obra executada mensualment, i en base als índexs de revisió de preus mensuals (de mà d'obra, energia, ciment i productes siderúrgics) que publica el Ministeri espanyol d'Economia i Hisenda al BOE.

El sol fet que fos una llei de crèdit extraordinari ja demostra que ni en el moment de convocar el concurs de concessió, ni tampoc durant els processos següents d'adjudicació i formalització del contracte, no es va preveure que es produiria retard i, per aquesta raó, no es va consignar en els pressupostos de l'Estat cap partida pressupostària per a l'abonament d'una eventual revisió de preus.

Entre altres factors d'alentiment i/o d'encariment, el Govern comptava, com és lògic, amb l'oposició

legítima i democràtica de determinats sectors polítics i socials. Però les previsions governamentals van resultar àmpliament superades per un gran nombre de contenciosos relatius a aquesta instal·lació, que no sempre es van mostrar sòlidament fonamentats. D'un total de 9 contenciosos totalment resolts, 7 amb una decisió favorable a l'actuació governamental, i només dos, de caràcter no essencial, amb una decisió desfavorable.

Concretament, hi han hagut:

- 2 contenciosos instats pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que han acabat amb resultats favorables al Govern.

- 1 contenciós iniciat pel comú d'Andorra la Vella, que també va acabar amb un resultat favorable al Govern

- I 6 contenciosos instats per APAPMA, amb 2 resultats favorables a l'Associació i 4 resultats favorables al Govern.

Cal destacar que aquests contenciosos són a l'origen d'una vintena de decisions judicials que van des de la jurisdicció administrativa fins als tribunals penals i al Tribunal Constitucional. Tots aquests processos, que finalment han modificat molt poc les actuacions iniciades pel Govern, en canvi, han tingut com a conseqüència un alentiment important del projecte i, consegüentment, un notable encariment.

Pel que fa a la posada en funcionament del Centre de Tractament de Residus, després d'un llarg procés i de superar dificultats diverses i complexes, l'important per al Govern, -perquè ho és per a Andorra-, és que el Centre ja funciona.

Les proves en fred es van realitzar des del mes de juny fins al mes d'agost del 2006 i durant el mes d'agost del 2006 es van iniciar les proves en calent, és a dir, que es van començar a incinerar escombraries en període de proves. El 7 de setembre del 2006 es va iniciar la incineració en continu.

Els assajos i les proves de l'empresa de control Veritas es van realitzar durant el mes d'octubre del 2006 i el mes de febrer del 2007. Els resultats han estat totalment satisfactoris.

El cert és que, també, el Centre, al llarg d'aquests mesos, ha generat una producció d'uns 10.000 MWh d'electricitat.

La recepció provisional del centre que acredita la conformitat de les obres, instal·lacions tècniques i el funcionament, es va signar el 2 de maig del 2007, amb la conformitat prèvia acreditada per l'agrupació d'empreses Ecosistemes, Suport E.C. i Beture Environnement, en la seva qualitat de responsables de direcció facultativa del projecte.

Més d'un dirà que la fase de proves ha sigut massa llarga. Jo admeto que ha sigut llarga, però ho ha sigut prudentment, perquè en aquesta fase s'han pogut fer els ajustaments necessaris d'una manera més fàcil i eficaç.

A més, la posada en funcionament del Centre ens ha portat a introduir els mecanismes per garantir el coneixement i la participació dels sectors implicats.

La Llei de residus, amb l'objectiu d'assegurar la més gran transparència en la gestió dels residus, reconeix el dret a l'accés a la informació ambiental, estableix diversos mecanismes d'informació a la població, com les comissions d'informació i vigilància dels centres de tractament tèrmic de residus i dels abocadors de residus perillosos, i fomenta la participació activa de la societat en la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla Nacional de Residus.

Per això, el Govern va crear per Decret de l'1 de març del 2006, la Comissió d'Informació i Vigilància del Centre de Tractament Tèrmic de Residus de la Comella.

Com he apuntat, la creació de la Comissió i la feina feta fins ara responen a la voluntat del Govern que sigui una eina efectiva de transparència informativa i participació ciutadana, d'acord amb la Llei de residus.

La Comissió està formada pels ministres titulars de Medi Ambient, que la presideix, Salut i Agricultura, pels cònsols d'Andorra la Vella i d'Escaldes-Engordany, -aquests com a representants de tots els cònsols de les Valls-, el president de CTRASA, dos representants designats per les entitats associatives que tinguin per objecte inscrit en els estatuts la defensa del medi ambient o altres àmbits relacionats amb la gestió de residus, i un representant designat per les entitats veïnes de la zona.

Voldria remarcar que ja s'ha reunit de forma ordinària el 15 de maig i el 28 de novembre del 2006, i de forma addicional el 6 de desembre del 2006 i el 30 de gener del 2007, i que es reunirà de nou el 25 de maig proper.

I com a mostra que s'està treballant seriosament, la Comissió ha visitat les instal·lacions del Centre de Tractament Tèrmic de Residus de Tolosa, el centre ECONOTRE, i també les instal·lacions del Centre de Tractament Tèrmic de Residus de la Comella.

Els detallo a continuació les accions concretes realitzades des de la seva creació:

- La comissió ha rebut informació periòdica sobre la quantitat i la qualitat dels residus tractats o abocats i sobre el funcionament en període de proves del Centre de Tractament Tèrmic de Residus, en les

dues reunions ordinàries de la comissió i en la visita de les instal·lacions.

- Ha rebut la informació relativa als plans de vigilància en les dos reunions ordinàries i particularment en les reunions informatives específiques. Ha pogut fer observacions i propostes pel que fa als plans de vigilància i aquestes observacions i propostes s'han tingut en compte.

- S'ha creat la web per informar als ciutadans sobre el funcionament de la comissió i el Centre de Tractament de Residus, particularment en relació amb els impactes sobre la salut pública i el medi ambient d'aquesta instal·lació. La web funciona des del mes d'abril d'aquest any.

Avui estem plenament satisfets de la feina feta i de l'eficàcia d'aquesta Comissió, que, juntament amb la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla Nacional de Residus, garanteix la participació ciutadana i la transparència informativa que el Govern s'ha proposat en les seves accions.

Acords de trasllat de residus amb Espanya.

Però, el Centre de Tractament de Residus no pot resoldre per si sol el tractament de tots els residus que es produeixen al país. Per aquest motiu, el Govern també va centrar els seus esforços en la renovació de l'Acord de trasllat de residus amb Espanya.

Com molts de vostès saben, el 27 de gener del 2000, Andorra i Espanya van signar un Acord sobre el trasllat i la gestió de residus per una durada inicial de 4 anys, renovable d'acord amb el seu article 10. El 10 de juliol del 2004 va ser renovat per un nou període de 2 anys, mitjançant l'intercanvi de notes constitutiu d'Acord del 9 de juliol del 2004. Al final d'aquest període de dos anys tots dos estats van acordar la pròrroga de l'acord del 27 de gener del 2000, fins al 30 de setembre del 2006.

L'Acord de l'any 2000 va ser ratificat mitjançant el procediment d'aprovació per majoria absoluta de la Cambra, de conformitat amb l'article 64.1 de la Constitució del Principat d'Andorra, ja que entrava en el supòsit de la lletra e) de l'article 64.1 de la Constitució, relatiu als tractats que impliquen la creació de noves obligacions per a la hisenda pública. Efectivament, mitjançant l'article 8 d'aquell Acord, Andorra es va comprometre a realitzar *"les obres d'adaptació de la planta d'incineració de residus comunals d'acord amb l'estàndard ambiental i els límits d'emissió a l'atmosfera establerts a la normativa de dret aplicable a Espanya."* Així mateix, Andorra es va comprometre *"a realitzar, abans del 31 de desembre de l'any 2002, les inversions previstes al Pla de sanejament del Principat d'Andorra i a depurar les aigües que poguessin afectar el territori d'Espanya."*

L'Acord entre el Govern d'Andorra i Espanya sobre el trasllat i la gestió de residus que vam signar el 17 d'octubre del 2006 respon, d'una manera més àmplia i duradora, a les necessitats del nostre país.

Aquest Acord, publicat el 4 de maig passat al *Butlletí Oficial del Consell General* (número 21), a diferència de l'acord de l'any 2000, no crea "noves obligacions per a la Hisenda Pública". Les despeses previstes són les pròpies de qualsevol tractat, i per això s'està tramitant per la via de l'article 64.2 de la Constitució, prevista per als tractats tècnics com l'actual.

L'Acord té en compte que Andorra no pot posseir totes les instal·lacions de valorització i eliminació de residus necessaris, i aplica el principi de proximitat geogràfica amb els mètodes i les tecnologies més adequades.

A més, s'emmarca en l'acord de cooperació que Andorra va firmar l'any 2004 amb la Unió Europea, i que preveu a l'article 2 els aspectes de cooperació en temes de medi ambient, i en particular en la qüestió de trasllat de residus.

L'Acord permet l'exportació de les escòries valoritzables. De fet, fins ara se n'han exportat a Espanya unes 5.000 tones. I també permet l'exportació de les cendres. Actualment s'està procedint a l'exportació d'aquest residu a França i Espanya. Les quantitats exportades fins ara són d'un 800 tones: 200 s'han exportat a Espanya i unes 600 a França.

Igualment, es garanteix la continuïtat de les exportacions dels diferents materials procedents de les recollides selectives, com el vidre, els envasos, els pneumàtics, els olis minerals, les piles, els equipaments informàtics i altres, i permet que en cas d'avaria o de parades de manteniment del Centre de Tractament de Residus es puguin exportar els residus carnis i sanitaris.

Per tant, el més important de tot és que el nou Centre de Tractament de Residus i l'Acord amb Espanya resolguin de forma definitiva el tractament i destí de cada categoria de residu.

Parlem ara de perspectives.

Per fer-ho, m'han de permetre que esmenti alguns trets de l'evolució de la percepció i l'interès per a les qüestions mediambientals dels nostres conciutadans.

L'estudi d'opinió encarregat pel Departament de Medi Ambient l'any 2007 mostra que les tres quartes parts de la població consideren que el reciclatge és molt important. Fa cinc anys, només l'11,1 % de la població veia suficients els sistemes de reciclatge; actualment aquest percentatge és gairebé del 50% i iguala el de la població que encara els veu

insuficients. Pràcticament ningú considera ara que els actuals sistemes són molt insuficients.

Aquest canvi de percepció es justifica amb l'esforç del Govern i dels comuns, des de l'aprovació del Pla nacional de residus l'any 2001, per implantar els mitjans necessaris perquè el ciutadà pugui separar els seus residus i fomentar així la recollida selectiva.

Avui, els ciutadans d'Andorra troben al carrer els tres contenidors per separar el vidre, el paper/cartró i els envasos. S'ofereix un servei de recollida selectiva porta a porta per als envasos i el vidre als productors més importants, que són els sectors de l'hoteleria i la restauració. S'han instal·lat més de 625 contenidors als centres comercials per poder dipositar les piles. I s'han creat les deixalleries comunals i la deixalleria per a industrials per dipositar la resta de residus valoritzables o que s'han de tractar de manera específica, com els olis de fregir, els tòxics o els voluminosos.

També hi ha hagut una evolució molt positiva pel que fa a la participació activa de la població en el reciclatge. Mentre que el 2002, entre un 20 i 30% dels enquestats deien que participaven en activitats de reciclatge, avui entre el 60 i el 90% de la població afirma que recicla algun residu. A mesura que les administracions públiques han anat invertint mitjans, la participació ha millorat i aquest fet es fa palès també amb el creixement de les quantitats recollides de materials reciclables.

El Govern ha fet també un esforç important de conscienciació a les escoles amb la creació de nous recursos pedagògics, que, en dos anys, s'han presentat a més de 3.500 nens. El resultat és que més de la meitat de la població coneix actualment les accions de conscienciació que es fan a les escoles.

D'altra banda, en l'àmbit normatiu, la Llei de residus del 2004 marca la filosofia i els principis que han de regir la gestió de residus a Andorra durant els pròxims anys, d'acord amb els objectius que fixa la normativa europea. La Llei defineix amb detall el calendari, els procediments de treball i el rol dels diferents actors encarregats de la gestió de residus.

Igualment, la Llei de residus obliga a la redacció i aprovació d'una sèrie de reglaments i llistes. Una part important d'aquests reglaments ja està en vigor i les directives estan traduïdes i publicades, tal com establiria la disposició final tercera. El Govern desenvoluparà durant aquest any 2007 els reglaments relatius a:

- l'accés a la informació mediambiental
- la gestió dels residus carnis
- la gestió dels vehicles fora d'ús

- els requisits per determinar l'obertura i el funcionament d'un abocador i desenvolupament de les normes tècniques per a la clausura d'un abocador

- I un reglament per a la gestió i la vigilància de sòls contaminats.

I es publicaran les llistes dels *productors singulars*, sobre les quals han de treballar la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla nacional de residus, i la de *gestors autoritzats* a exportar residus.

El Pla nacional de residus s'estableix com un document bàsic que defineix els principis fonamentals de la gestió dels residus. S'ha de revisar cada cinc anys, i per fer-ho, s'ha de potenciar la participació pública mitjançant la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla.

El Govern va aprovar, el desembre del 2006, i ha publicat la revisió del Pla nacional de residus que va del 2007 al 2011. Aquesta revisió planteja nous programes d'actuacions per millorar els resultats obtinguts fins ara i establir noves línies de treball per als propers cinc anys.

Es duran a terme els projectes següents:

1. Programa de prevenció, reutilització i reciclatge

La minimització i la reutilització abans de procedir al reciclatge han de ser els objectius principals dels propers cinc anys. La recollida de determinats residus com el vidre s'ha consolidat. L'objectiu per als propers cinc anys és augmentar les recollides de residus com els envasos o els residus d'aparells elèctrics i electrònics, que mostren índexs de recollida més baixos. Aquest programa es fixa com a objectiu assolir els nivells definits a les directives europees per al 2008.

2. Programa de gestió de residus perillosos

El Govern orienta els esforços a detectar i tractar els residus perillosos, i incidir en la prevenció de la seva generació. Per fer-ho, s'ha previst un sistema de gestió integrat per als vehicles fora d'ús i un inventari de productors de residus perillosos.

3. Actuació de les administracions

La Llei marca a l'article 51 que: "Les administracions públiques, dins del marc de la contractació pública d'obres i subministraments, han d'afavorir l'ús de materials reutilitzables, reciclables i valoritzables, i també l'ús de productes fabricats amb material reciclat que compleixin les especificacions tècniques adequades". Volem que la disposició mostri tota la seva eficàcia. De moment, el 18 d'abril passat, el Govern ja va aprovar la licitació del Pla director per al foment de la prevenció, reutilització i reciclatge dels residus de l'Administració general, amb l'objectiu d'implantar un sistema modèlic de gestió sostenible de residus.

4. Seguiment del Conveni de Basilea i d'altres convenis internacionals relacionats amb la gestió de residus

Ho he dit abans i ho repeteixo ara. La política governamental en matèria de medi ambient parteix d'un enfocament multidisciplinari i global, i la participació activa en els convenis ens permet recopilar informació i plantejar les problemàtiques que es deriven en matèria de gestió de residus en els diferents països per aplicar plantejaments diferents i abordar solucions globals.

5. Programa de gestors de residus

La Llei de residus preveu un desenvolupament reglamentari important en matèria de gestors i de gestió de residus. Aquesta normativa ha de permetre un control del residu i garantir-ne una gestió correcta. Per la seva importància, s'estableix un programa específic perquè en els propers anys quedi regulada l'actuació de tots els agents implicats. Els objectius principals són detectar activitats que gestionen residus i no estan donades d'alta en el registre i fer el seguiment dels gestors exportadors de residus.

6. Programa d'instruments econòmics i altres incentius

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seves competències respectives, i d'acord amb el que disposa la llei, han d'adoptar les mesures econòmiques, financeres i fiscals oportunes per promoure la prevenció, la reutilització, el reciclatge i la valorització de residus i la seva eliminació respectuosa amb el medi ambient.

Com he dit al principi, un dels principis que regeixen la política del Govern en matèria de residus és que qui contamina paga. Per implantar aquest principi, creiem que cal donar prioritat a totes les accions preventives, d'informació i sensibilització, sense oblidar la responsabilització directa dels generadors de residus.

En aquest sentit, el Govern té la intenció de repercutir els costos de tractament de residus i de tractament de les aigües residuals a partir del gener del 2008.

7. Pla de comunicació

El Govern està acabant d'elaborar un Pla de comunicació per assolir els objectius del Pla nacional de residus 2007-2011, amb la participació activa dels agents socials.

És cert que el Govern ha invertit esforços importants des de fa uns anys en la gestió dels residus. No he entrat a fer una llista de totes les accions concretes que s'han dut a terme fins ara, com els programes de recollida selectiva; campanyes (anuncis premsa, ràdio, TV, projecció de pel·lícules); materials

(pedagògics, pòsters vaixella reutilitzable, bosses, garrafes, fullets...); manuals de bones pràctiques; webs; exposicions; tallers; xerrades; subvencions, i altres, que fins a arribar als objectius programàtics de futur de l'Andorra 2020 s'han anat desplegant des de l'any 1995, quan es va crear la Secretaria d'Estat de Medi Ambient.

Però hem de tenir present que la gestió del medi ambient inclou també temes tant importants com el paisatge, la qualitat de l'aire o la gestió de l'aigua. L'article 31 de la Constitució estipula que: "És funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals, amb la finalitat de garantir a tothom una qualitat de vida digna i de restablir i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua i la terra i de defensar la flora i la fauna autòctones."

El precepte constitucional, que parla de garantir una vida digna, i també els objectius de la nostra política, que s'estenen en molts altres àmbits, com he reiterat en la meua intervenció, van més enllà.

Pel que fa al paisatge:

El programa Andorra 2020 té com a objectiu transformar Andorra en una destinació turística i comercial de referència a Europa. Per assolir aquest objectiu, és indispensable protegir un dels punts forts del país: el nostre paisatge. Per aquest motiu, el Govern organitza, en el marc del dia mundial del medi ambient, una jornada de treball sobre el paisatge que reunirà tots els actors implicats en aquest àmbit, com els comuns, els arquitectes, els enginyers o les associacions ecologistes, a l'entorn d'una taula per sensibilitzar-los sobre la importància de protegir i millorar el nostre paisatge.

Avui puc confirmar la participació activa...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, perdoni que interrompi la seva brillant intervenció, però ens hauríem de recentrar. Sé que no hi ha temps, pot argumentar el que vulgui sobre el punt que ens explica avui, que recordo que és el Centre de Tractament de Residus, i en general sobre la política de Govern en la gestió de residus.

Si fos tan amable de centrar-ho en el punt de la reunió d'aquesta tarda.

Moltes gràcies.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Doncs, acceleraré.

Llavors, avui puc confirmar la participació activa de la Sra. Maguelonne Dejeant-Pons, cap de la Divisió de l'Ordenació del Territori i el Paisatge del Consell

d'Europa, que oferirà una conferència, i també la del Sr. Joan Ganyet, director d'Arquitectura i Paisatge del Govern de la Generalitat de Catalunya, que intervindrà com a moderador d'una de les taules, a més de l'assistència d'altres experts europeus.

El Sr. síndic general:

Ha d'aportar alguna cosa més, Sr. ministre? Si no, malauradament, si continua en aquesta línia haurem d'entendre, doncs, que ha acabat la seva intervenció!

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Volia acabar aquesta informació perquè crec que va lligat tot això amb el tema mediambiental.

Queda un tema de canvi climàtic, no entra...

El Sr. síndic general:

Jo si vol li recordo del que tracta la sessió d'avui, i llegeixo textualment: Conveni sobre el trasllat de residus, el Centre de Tractament de Residus, i en general sobre la política del Govern en la gestió de residus. Si vostè dins d'aquesta brillant intervenció creu que ha explicat el que havia de dir sobre això en concret?

El Sr. Antoni Puigdemívol:

No, em falta la conclusió final.

El Sr. síndic general:

Doncs, molt amable. Doncs, escoltarem molt atentament la seva conclusió.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Miro a veure on puc reprendre, si vostè vol, sap?

Llavors, en tots els àmbits que hem parlat, hem apel·lat reiteradament a l'acció ciutadana, mitjançant campanyes de sensibilització, com la campanya sobre estalvi de l'aigua que es va dur a terme el dia mundial de l'aigua.

Vull insistir sobre la importància de la participació ciutadana; sense l'actuació dels ciutadans, les polítiques de l'administració no serien mai del tot efectives en temes de medi ambient.

Els esforços de comunicació, difusió i participació i totes les mesures de sensibilització de la ciutadania, sobretot de sectors que considerem clau com els nens petits, i els nois i noies en edat escolar, tenen l'objectiu d'aconseguir el canvi de percepció social i

de comportament imprescindible en una societat equilibrada des del punt de vista mediambiental.

I com demostra l'enquesta que hem fet aquest any, els andorrans estem progressant ràpidament en aquest camí.

El segon punt que voldria destacar de totes les actuacions que he anat esmentant en la meua intervenció, és l'alt grau de sintonia de la política andorrana amb la dels nostres veïns i, més globalment, de la Unió Europea.

Al bon funcionament del trasllat d'un residu com són les cendres, amb la plena cooperació de França, cal afegir l'Acord esmentat amb Espanya sobre trasllat de residus.

I tot plegat té lloc sota el compliment respectuós de l'Acord de cooperació entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea, que estableix, d'acord amb el principi de la coresponsabilitat, una cooperació eficaç en els àmbits del canvi climàtic, la protecció de la natura, el medi ambient, la salut, i la gestió dels recursos naturals i dels residus.

Totes les actuacions descrites relacionades amb els residus tenen en comú tres aspectes fonamentals: el foment de la participació ciutadana, la sensibilització social creixent i la sintonia amb el món desenvolupat.

Dins d'aquest marc, el funcionament del Centre de Tractament de Residus representa la culminació d'una etapa, que ara ens correspon superar amb nous projectes i nous reptes ecològics i mediambientals.

No vull acabar sense tornar a destacar el caràcter essencial de la participació i la implicació de sectors cívics, socials professionals, econòmics i institucionals.

En primer lloc, vull agrair la participació dels ciutadans. Sense la implicació ciutadana no és possible aconseguir el canvi d'hàbits i actituds que requereix una gestió correcta dels residus.

I en segon lloc, em correspon destacar i agrair la contribució decisiva dels comuns i de la Comissió de Coordinació i Desenvolupament del Pla Nacional de Residus, en la qual també hi participen molt activament les associacions ecologistes ADN i APAPMA.

Potser he sigut una miqueta llarg, creiem que la importància del tema en val la pena, però també hem tingut molt interès en donar el màxim d'explicacions i amb tots els detalls.

Moltes gràcies per la seva atenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Tal com està previst, farem una pausa de 15 minuts.

(Són les 16.55 h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 17.20 h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, reprenem la sessió.

Passaríem, doncs, ara al torn d'intervencions dels consellers i resposta del Govern.

Doncs, si algú desitja intervenir?

Sí, Sra. Rosa Ferrer teniu la paraula...

Sra. Maria Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, hem escoltat molt atentament l'explicació molt extensa que ens ha donat el Sr. ministre, i abans d'entrar a fer preguntes concretes, el Grup Socialdemòcrata vol exposar les línies generals que entenem que ha de ser la política de gestió de residus.

Aquesta intervenció l'havia preparat el meu company Vicenç, i atès que no ha pogut assistir avui a aquest Consell, passaré a llegir-la.

La gestió dels residus és una matèria que, en els darrers anys, ha pres una dimensió importantíssima a tot el món. De grat o per força, el problema que suposen aquests subproductes del consum s'ha imposat com un repte a afrontar per tothom, governs i ciutadania.

Andorra no n'és una excepció i, millor o pitjor, més aviat o més tard, ha calgut anar donant resposta a tot allò que té a veure amb la gestió dels residus.

Bé, ni toca ni tenim el temps per fer un històric del que ha estat el tema al nostre país. Sí toca, però, una reflexió crítica del moment actual i del futur immediat que se'ns presenta, i de les polítiques que han determinat aquest present i que poden condicionar aquest futur.

Durant els darrers anys, particularment durant la darrera legislatura i el que portem d'aquesta, el tema dels residus ha merescut debats intensos en aquesta mateixa Cambra.

La qüestió del forn incinerador potser ha estat la més cridanera, però no ha estat l'única ni, -si m'ho permeten-, la més important.

I quan dic això que ningú s'estranyi: evidentment que el forn ha estat un tema importantíssim, -pel seu impacte i per tot allò que toca el seu vessant financer, i també per a la salut de les persones-, que ha merescut les nostres crítiques multitud de vegades i que, segurament, seguirà estant en el centre de molts debats en el futur. Quan dic que no ha estat el més important ho dic perquè el problema de fons no és tant el forn incinerador en si, com el fons polític sobre el que s'han dissenyat, i es dissenyen les accions del Govern en matèria de gestió de residus.

No vull, no volem dir, que certs polítics o certs tècnics del Govern, -d'aquest i dels governs liberals que l'han precedit-, no hagin tingut la suficient sensibilitat ni el suficient interès per prendre decisions en el bon sentit: s'ha tirat endavant un Pla nacional de residus, s'ha aprovat la Llei corresponent, s'ha engegat una política de recollida selectiva, etc.

No. Ho torno a dir. El problema no és aquest. Segur que hi han hagut certes voluntats per encarar el tema de la millor manera, però, no ens enganyem, els interessos de la majoria han anat per un altre costat.

Evidentment que calia donar solució al tema residus, -què sinó? No ens quedarem la brossa a casa! Però, com? Veient només com s'ha arribat a l'estat actual de les coses, en traurem conclusions ben interessants.

Deixant de banda si la incineració era o no la millor opció, -aquest debat ja l'hem tingut moltes vegades i no cal repetir-lo-, el projecte triat per a la construcció i la gestió del forn il·lustra clarament el model polític del Govern. Un model del que els socialdemòcrates i l'alternativa discrepem obertament.

Davant de l'opció d'un forn construït per una empresa solvent i gestionat pel Govern es va optar per una concessió de llarga durada, amb gestió privada, externa a l'Administració. Si la primera opció deixava al Govern la possibilitat d'utilitzar el forn per a fer política de gestió de residus, la segona, la retenguda pel Govern, el condemnava, -via contracte-, a subministrar un tonatge mínim de residus al forn i, per tant, l'impossibilitava en gran mesura de fer política de residus. En aquest cas, és la política de residus la que ha de servir per fer funcionar el forn, un disbarat es miri per on es miri.

I per què tot això? Doncs, per a diferir en el temps una inversió que el Govern tenia problemes i poc interès per afrontar. Un Govern que, a despit de les bones paraules i les bones intencions, no va dubtar a sacrificar els aspectes ambientals i sanitaris -allò de la sostenibilitat- a la seva particular visió del realisme polític.

Aquesta és la situació actual i la decisió política que ens hi ha portat.

Davant d'això, -escoltat això i altres intervencions, vull dir-, algunes veus benpensants poden dir: ai, aquests de l'oposició, és que no estan mai d'acord amb res...

Doncs, no, senyors. Aquests de l'oposició tenim un model i un criteri, abastament exposat sigui en els programes polítics o en les intervencions públiques i és en base a això que jutgem l'acció del Govern i que prenem les decisions que escaiguin.

Aquesta oposició va treballar a fons en la discussió de la Llei de residus presentada pel Govern, hi va presentar 116 esmenes, -63 es van aprovar per unanimitat i 41 van ser transaccionades- i, finalment, tot i veure rebutjades propostes importants per nosaltres, vàrem votar-hi favorablement.

El Pla nacional de residus, un instrument del Govern en el qual no hem participat en la seva elaboració, també ha merescut del Grup Parlamentari Socialdemòcrata una valoració globalment positiva, -donant per entès que hi ha punts de discrepància. Però el Pla nacional de residus aposta per la conscienciació ciutadana i pel reciclatge, i en aquest punt, sols podem estar-hi d'acord.

Ara bé, això són documents, textos legals i directrius d'altíssim nivell. Importants i decisius, cal convenir. Sí, però menys, desgraciadament.

Perquè, tornant al fet: quina es la realitat?

Ahir teníem l'ocasió de llegir en el diaris sobre la roda de premsa donada pel ministre Puigdemívol, parlant de la percepció del Pla nacional de residus per part de la població. Sembla que les notícies són positives: que es recicla més i que la gent es troba més implicada en el tema, que d'uns anys ençà, l'avenç ha estat considerable.

Això ens satisfà. Això són bones notícies per a tots.

Ara bé, cap on anem en aquells aspectes més genuïnament polítics?

Quina ha de ser la gestió dels residus pel que fa al forn, o més globalment, del Centre de Tractament de Residus?

Com gestionarem els subproductes, -cendres i escòries-, de la incineració?

Com farem perquè la gestió dels residus sigui el més acurada i transparent possible?

Quin és el model a llarg termini?

El dia a dia ens porta respostes certament preocupants.

Primer de tot, el seguit de retards i incidències que s'han anat succeint en el calendari de construcció del forn.

Després, i sense moure'ns de lloc, la manca de transparència a l'hora de respondre tots el dubtes que aquesta construcció ha plantejat.

En tercer lloc, els interrogants que plantegen les mateixes respostes del ministre i del Govern quan se'ls ha preguntat sobre certes qüestions. En aquest apartat, val la pena recordar algunes de les posicions del Govern en temes certament importants:

- Davant la pregunta de si es pensa construir un centre de triatge (possibilitat prevista en el propi contracte del Centre de Tractament de Residus) el ministre contestava que no, que calien totes les escombraries per fer funcionar correctament el forn (era en la compareixença del ministre davant la Comissió del dia 23 de novembre passat).

- Quan l'Administració decideix comprar un important paquet d'accions de CTRASA (el 29%, amb la qual cosa s'arriba a un 49% d'accions de titularitat pública) la compra es fa, no a través de Govern, com hauria estat normal, sinó a través de FEDA. Quan això ho denunciem en la sessió de Consell, la raó que se'ns dona, -i que consta en el Diari de sessions-, és que la producció d'electricitat a partir dels residus incinerats és una qüestió cabdal i que justifica sobradament que FEDA passi a constituir-se, des d'ara, l'accionista majoritari.

Amb aquestes subtiletes, semblaria que la majoria liberal s'estigui autoconvencent que el que tenim a dalt a La Comella no és un Centre de Tractament de Residus, sinó una central de producció elèctrica, una central que, coses de les noves tecnologies, funciona, no amb carbó o amb aigua, sinó amb escombraries.

I no és això. Perquè aquesta és una lògica perversa que acaba col·lidint frontalment amb el propi Pla nacional de residus, i que compromet seriosament una correcta gestió dels mateixos.

El problema que realment tenim al davant i que ara estem debatent és la correcta gestió dels residus, no la producció de més o menys megawatts.

Fent un recapitulatiu, ens trobem amb una Llei de residus i un Pla nacional de residus acceptables i perfectament assumibles, amb accions puntuals ben encarades (en el desplegament del Pla) confrontades, no només a decisions polítiques contradictòries, sinó clarament contràries al que es diu en aquests mateixos textos.

Tant la Llei com el Pla nacional de residus estableixen una jerarquia en les opcions per a la gestió de residus. Aquestes són, per ordre, la

prevenció, la reutilització, el reciclatge, la valorització energètica i l'eliminació.

El mateix article conclou dient: la política de gestió dels residus ha de respectar aquella jerarquia afavorint la seva implantació progressiva.

Això és el que diu la llei (article 4 de la mateixa) i això és el que subscriu, com a principi, el nostre grup parlamentari. I això és el que no acaba de respectar el Govern liberal.

En bons observadors del que diu la legislació no podem deixar de denunciar la gestió duta a terme fins ara per la majoria, una gestió que obliga al Govern a alimentar el forn amb un mínim de 45.000 tones anual de residus, una gestió que pensa més en extreure presumptes beneficis energètics que en minimitzar la generació i reciclatge dels residus, una gestió que no es planteja com a prioritària la revisió del contracte de CTRASA, per posar-lo en línia del que diu la Llei i el Pla nacional de residus, etc.

No n'hi ha prou amb bones paraules o amb accions aïllades: si hi ha una tesi clau en el que és l'ecologia, aquesta és que tots els fenòmens i totes les actuacions estan interrelacionats.

Gestionar residus i gestionar-los correctament, sols pot fer-se des d'una premissa. I això no s'ha estat fent.

Pensem-hi.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba per la seva intervenció.

Respon pel Govern, Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemàlvol:

Sí, bé, més que res, pensava que només es tractava de preguntes concretes que podrien anar aclarint aquest tema. Això és una intervenció. Vull dir que no la contestaré, sinó a nivell de la globalitat només.

Si volen tenir algunes explicacions sobre algunes afirmacions que ha fet, estic a la seva disposició.

Només dir-li que per part meua, em sento molt decepcionat perquè em pensava que realment el seu grup parlamentari ens felicitaria per la gestió que hem fet al llarg d'aquests dos anys, de tota la gestió de residus i les gestions mediambientals.

Ja he declarat en la meua intervenció que considero que els temes mediambientals i de residus són uns temes una miqueta a banda de la política, en el sentit que tots produïm residus, que seguim d'un grup polític o d'un altre, i que la problemàtica s'ha de tractar.

Sobre el tema de la incineració, dir que no som nosaltres que hem triat el sistema. Vam entrar fa dos anys, i estem aquí per continuar aquest procés i mirar d'adaptar-lo a les circumstàncies actuals.

Només els hi voldria recordar que aquest tipus de tractament de residus s'està imposant bastant. Ja saben que hem rebut la visita de dos grups del país basc que estan estudiant de fer instal·lacions similars a Sant Sebastià. Hi ha d'altres persones d'altres llocs d'Espanya i de França que properament vindran a visitar la instal·lació, perquè també estan interessats i tenen problemàtiques de residus importants.

Llavors no comprenc la seva intervenció. Només dir que el que sí que fem nosaltres és fer complir la Llei. Sembla que no la fem complir, però bé, a mi em dóna la impressió que no estem en fase. Jo com a ministre de Medi Ambient he intentat des de fa dos anys, mantenir les millors relacions amb els representants del seu grup a la comissió parlamentària. Vull dir que no hem avançat gaire, la participació ha sigut, més aviat, diria, negativa. I m'agradaria que potser reconsideressin la seva posició, perquè per a mi, els temes de medi ambient, avui dia, no se'ls pot tatxar de dretes o d'esquerres, o dels uns o dels altres. Són temes que ens afecten a tots, i hem de preservar, sobretot, el nostre país per poder-lo transmetre a les generacions futures amb les millors condicions possibles.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Eva García havia demanat la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

Agrair, en primer lloc, al ministre de Medi Ambient la seva extensa exposició.

I voldria fer una pregunta. Fa pocs dies s'ha realitzat la recepció provisional del nou Centre de Tractament de Residus, i m'agradaria, si pogués ser, que ens expliqués de quina forma s'ha dut a terme aquesta recepció, amb quines reserves i quines garanties?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemàlvol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El passat 2 de maig es va signar la recepció provisional del nou Centre de Tractament de Residus acreditant la conformitat de les obres, instal·lacions tècniques i funcionament de les mateixes, d'acord amb el contracte de concessió.

Aquesta acreditació es basa en l'informe de la direcció facultativa, tal com us he explicat en el meu exposat anterior. Aquest informe deixa constància que l'empresa de control Bureau Veritas ha realitzat proves i assaigs sobre el funcionament de les instal·lacions. La conclusió de l'informe elaborat per aquesta empresa és satisfactòria quant al compliment de la normativa mediambiental vigent.

No obstant, la recepció provisional deixa constància, també, de reserves tècniques que s'han d'haver resolt i corregit en un termini de tres mesos, i obliga també a l'empresa a lliurar tota la documentació en el termini d'un mes.

Us llistaré totes les... no us llistaré totes les reserves, perquè moltes són de detall, però us comunico les quines em semblen més importants, que són: la validació del funcionament del tractament de residus carnis, en particular pel que fa al sistema del transport de residus assecats fins al forn; la definició de l'emplaçament definitiu dels equipaments complementaris, com l'embaladora, la trituradora de voluminosos i l'entrega del dossier d'explotació corresponent; la realització dels treballs de reparació del dipòsit d'aigua; la restauració i millora de l'entorn del centre, i la realització de la transmissió de dades per internet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, intentaré ser molt concisa i procuraré ser entenedora amb el que vaig a exposar. Li faré en concret dues preguntes.

La meva intervenció ve motivada per una afirmació, -que a més s'hi ha esplaiat durant el seu exposat-, quan ha fet esment dels procediments judicials que s'han formulat, s'han efectuat durant tot el procés de construcció, adjudicació de les obres, etc., per la construcció de la nova planta, els que hem fet des del Partit Socialdemòcrata, els que s'han fet des del Comú d'Andorra la Vella, i concretament també des d'APAPMA. Vostè s'ha permès dir que aquests

contenciosos el que han comportat és un notable encariment de tot el procés.

Abans d'aquesta intervenció vostè ens ha estat exposant tota l'obra d'enginyeria jurídica, i l'operació d'enginyeria jurídica jo diria des de l'inici que el Govern decideix, per concessió administrativa, aportant diners, -a sobre, a una concessió administrativa, onerosa, que el Govern hi ha de posar diners-, de donar en construcció, les obres, l'explotació, a una sèrie d'empreses de les quals hi ha empreses privades andorranes, en el que el Govern hi té una participació molt baixa, opta per aquesta opció. I ens ha estat explicant que ha decidit... bé, tots sabem tot el procés que hi ha hagut, que hi ha hagut un canvi d'accionariat. I també ens ha estat exposant que es vol procedir a la reducció del capital social.

La meua pregunta és la següent: vostè creu que tota aquesta operació d'enginyeria jurídica en relació a l'accionariat, al capital, i als honoraris que ha comportat als assessors jurídics, -els suculents honoraris per als assessors jurídics-, és comparable al cost que vostè diu que ha comportat, durant tot el procés, aquests contenciosos interposats legítimament, tant per institucions públiques com per particulars o associacions, que legítimament han interposat en l'exercici dels drets democràtics que els assisteix, ja d'entrada la Constitució, si vostè creu que es comparable una cosa amb l'altra, i si vostè creu que això, realment, és més costós que no tota aquesta sèrie, -jo crec, sota la nostra opinió-, de mal plantejament ja des de l'inici de la situació, ha sigut més costós una cosa o l'altra, com per poder-ho fer com un retret, exposar-ho aquí en aquesta Sala? Aquesta és la primera pregunta.

I la segona pregunta: quant temps ha estat parada l'obra, o quants dies, setmanes o mesos ha conseqüència d'aquests contenciosos que s'han interposat? I en canvi, quant temps ha estat parada l'obra a conseqüència dels problemes que hi han hagut amb la concessió?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer per la seva intervenció.

Respon pel Govern, Sr. ministre de Medi Ambient teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, més que res, potser no ha entès bé l'exposat que he fet. Llavors intentaré explicar-li, diguem, dos punts essencials, perquè ho entengui bé.

Primerament, m'he permès explicar tot l'inici de la societat perquè s'entenguessin bé els canvis accionaris i els canvis, diguem, de participació dels accionistes. Per això he començat des de l'inici. Perquè fos més entenedor.

I després, quan parlem o parla dels costos; nosaltres el que diem en l'exposat és que aquests costos, aquests procediments judicials han fet que l'obra s'allargués. Llavors, el que sí costa diners, aquests terminis d'allargament d'obra, al ser superiors a sis mesos, han permès a la societat concessionària cobrar automàticament la clàusula de revisió de preus, tal com estava previst en el contracte; independentment dels costos judicials que puguin haver incorregut.

El que ens ha fet això és que aquests contenciosos han creat pràcticament, als sis mesos o més, -no recordo ara exactament-, i és el que justifica la demanda extraordinària del crèdit de 6 milions d'euros de sobre costos de la instal·lació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Havia demanat la paraula la Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, comparteixo, també, les declaracions que s'han fet dient que la generació i la gestió de residus són independents del color polític, i que van més enllà de l'àmbit polític perquè la majoria de decisions responen a criteris tècnics i de gestió. I aquesta és la política que s'ha anat fent aquests darrers anys a nivell de residus.

De fet, el Sr. ministre ens ha explicat que s'ha realitzat una enquesta d'opinió sobre el Pla nacional de residus, i també ho hem vist a la premsa, en què hi ha participat ciutadans de tots els colors polítics, suposo, i que tots generem residus.

Llavors, quina valoració en fa el Govern dels resultats d'aquesta enquesta d'opinió, i quins mitjans pensa posar en marxa per tal de millorar, encara més, els resultats que sembla que són millors, doncs, dels que es van fer al principi?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach per la seva intervenció.

Respon pel Govern, Sr. ministre de Turisme i Medi Ambient.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, doncs, com bé s'ha publicat aquests darrers dies, aquest any hem realitzat una enquesta similar a la que es va fer l'any 2002, per saber quin coneixement i quina percepció té la població del Pla nacional de residus. S'ha enquestat el mateix percentatge de persones, seguint la mateixa metodologia que l'any 2002. S'han mantingut les preguntes que encara són pertinents, i s'han afegit les que són relatives a noves accions, com la recollida dels envasos lleugers i les deixalleries comunals.

La realització d'una enquesta de característiques similars en un interval de cinc anys, ens ha permès copsar l'evolució en la percepció de la problemàtica dels residus prop de la població.

Considerem els resultats de l'any 2002 com un estat inicial de referència que ens permet avaluar l'acció que s'ha fet durant aquests darrers cinc anys.

Uns quants dels punts més destacables de l'enquesta del 2007 són els següents: la consciència de la importància del reciclatge dels residus s'ha estès al conjunt de la societat, tant si ho analitzem per nacionalitats com per nivell d'estudis; gairebé, el 50% de la població considera que els sistemes de reciclatge que existeixen actualment són suficients, i continuarem treballant per augmentar aquest percentatge; entre un 60 i un 90% de la població afirma reciclar algun tipus de residu, i així ho verifiquem efectivament amb les quantitats de residus que es recullen en els contenidors de recollida selectiva, i finalment, hem de ressaltar la bona acceptació que tenen les campanyes de sensibilització que fem prop de la població, i sobretot, les que es desenvolupen a les escoles, per conscienciar els adults de demà, els joves d'avui, de la necessitat de la participació dels ciutadans, en una gestió racional dels residus.

Considerem que aquests resultats són força positius, i que demostren que les accions dels darrers anys han estat útils i ben encertades.

Com a punt feble, naturalment també hem de destacar, un coneixement i una utilització insuficients de les deixalleries comunals, ja que només les coneixen un 48% de les persones enquestades, i les utilitza un 30% de la població. Per millorar aquesta situació ja hem previst posar en marxa una campanya de promoció de les deixalleries, tenint en compte que les deixalleries són el lloc correcte per dipositar els residus tòxics en petites quantitats que tots tenim a casa, com els neons, les restes de pintura o els residus elèctrics o electrònics. I si aconseguim augmentar aquestes aportacions farem una millora substancial de la gestió dels residus a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha, doncs, alguna altra intervenció?

Sí, Sra. Rosa Ferrer i després Sr. Jaume Serra.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, a veure, jo crec que no m'ha contestat en res al que li he dit. O no?

Jo ja entenc que nosaltres és clar, estem a l'oposició i no hem pactat prèviament les preguntes i les respostes, i no porta la resposta escrita. Però li demanaria un esforç, que ens expliqui.

A veure, el canvi de l'accionariat, o sigui, quan vostè fa l'exposició a l'inici del canvi d'accionariat i del capital, jo li agraeixo, perquè tothom pugui entendre l'històric de la situació en la que ens trobem. I jo entenc que bàsicament és que a l'inici el Govern dóna una concessió administrativa, i actualment la vol anar rescatant, tal com ens ha informat, i ho fa mitjançant la compra d'accions o recupera accions.

Però la concessió administrativa inicial comportava una aportació econòmica per part del Govern, també.

Aquí, quan fa aquesta exposició, vostè no fa esment dels costos que això representa, ni econòmics ni en temps, de parada d'obres, ni res. No ho diu.

En canvi, quan fa la intervenció en relació als contenciosos, sí que es permet parlar de costos. Jo ja ho entenc. Vostè ens ha de dir que la culpa és seva! Ja ho entenc! Però és que la cosa no és així.

Si mal no ho he entès, vostè ens ha dit que els contenciosos, -o jo ho he entès malament-, han comportat una parada de les obres de més de sis mesos. I això vostè sap que no és veritat.

Llavors, jo li torno a fer la pregunta: és més costós el que ha costat al Govern amb honoraris i despeses de judicis, els contenciosos que, legítimament -insisteixo- i democràticament, han interposat, partits polítics, col·lectius, institucions, o qui sigui? És més costós això que tota l'obra d'enginyeria jurídica que ha fet el Govern des de l'inici amb canvis d'accionariat i ara reduccions de capital social?

Pregunto:

I vostè sap que la resposta és que no!

No és més costós el contenciós amb els particulars.

No. Vostè sap que no ho és.

I segona, els contenciosos que ha pogut tenir l'Administració amb partits polítics, comuns, o qui sigui, han comportat una parada de les obres de més de sis mesos? I si no, quants dies han estat parades les obres, realment, per culpa d'això?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer.

Respon pel Govern Sr. ministre d'Ordenament del Territori, Sr. Jordana.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

En aquesta primera intervenció, si m'ho permet el Sr. síndic, voldria adreçar la meva salutació més respectuosa a tots els membres del Consell General, i dir des d'ara, que romanc a la plena disposició dels components d'aquesta Sala tan noble, tan bella i tan tradicional, tant a l'interior de la Sala com en el meu despatx de ministre.

Dit això, i contestant concretament a la pregunta de la consellera, Sra. Rosa Ferrer, diu la consellera que s'ha fet una obra, m'ha semblat entendre d'enginyeria financera. No hi ha hagut cap enginyeria financera. L'enginyeria s'haurà fet jurídica. No ha sigut ni jurídica ni financera.

El que hi ha hagut en el tema del forn... de la construcció del Centre de Tractament de Residus, -no forn incinerador, com es diu, perquè és un centre de tractament de residus-, hi ha hagut pura i simplement el que se'n diu una concessió administrativa. És una concessió administrativa que l'Administració pot utilitzar sempre per realitzar obres de caràcter públic. Tots sabem que les pot fer directament o les pot fer per concessió. I aquí s'ha optat per fer-ho via concessió. Doncs, cap enginyeria inicial.

Si en el transcurs del temps s'ha demostrat, o el Govern ha considerat que havia d'accedir a un capital social de la concessionària superior al limitat del 20% que a l'inici s'havia previst, doncs, es molt legítim i lícit que ho pugui fer. 20% que també s'ha criticat, m'ha semblat escoltar, que ho hagi fet a través de FEDA i no ho hagi fet el Govern directament.

L'Administració pública no només és el Govern d'Andorra, sinó que també forma part de l'Administració Pública una constel·lació d'entitats parapúbliques. Entre aquestes entitats parapúbliques hi ha l'ens parapúblic o l'ens públic FEDA, i per consegüent, el fet que FEDA adquireixi, ve a ser

com si ho adquirís... de fet ho adquireix la pròpia Administració general a través d'uns dels instruments que té per tal d'intervenir en el sistema econòmic, i en aquest cas, amb el sistema de tractament de residus, i inclús, amb el sistema energètic.

I intentaré no fer com el meu company, ministre de Medi Ambient, i ser més precís, si puc, amb la contestació, amb el tema dels contenciosos.

Contenciosos n'hi han hagut molts, però tal com ha explicat el ministre de Medi Ambient, -responsable de medi ambient, tots, pràcticament tots s'han guanyat malgrat i reconeixent que les accions que s'han exercitat per part dels particulars, dels organismes o dels grups, siguin accions ben legítimes, -que ho són. Són ben legítimes. Però també és legítima, penso, la defensa del Govern, i són també legítims els resultats i els costos en què s'hagin pogut incórrer. Doncs, són costos que hauran estat motivats no pas per l'actuació de la societat concessionària, sinó que han estat ocasionats per l'exercici d'unes accions de les quals el Govern s'ha hagut de defensar.

La prova de la veritat, Sra. consellera, és el final. I al final, és que la prova de la veritat posa de manifest, que pràcticament tots els judicis s'han guanyat, i n'hi han hagut de moltes categories i de molta mena, de caràcter constitucional, de caràcter penal, dels quals els anteriors membres del Govern en van ser objecte, i s'han guanyat pràcticament tots.

I puc aclarir-li si vol, únicament els dos que no s'han guanyat, que tenen poca importància, potser no val la pena que els citi per no allargar-me.

El tema del retard, que és un tema substancial, també. El contracte de concessió diu que el retard en sis mesos ha de comportar una revisió de preus, retard que no cal que s'imputi a ningú, sinó que ha de ser una constatació objectiva que hi ha hagut un retard amb independència de la motivació i de la causa del retard.

Doncs, si parlem dels temes judicials, crec recordar, -s'hauria de verificar dins dels corresponents expedients-, però crec recordar que a partir d'una de les accions legítimes exercitades, legítimes, que afectaven a un tema tant delicat com era la retirada de l'amiant de l'antic forn incinerador, -que allò sí que era un forn incinerador-, doncs, va ser pel principi de prudència i pel principi de precaució, que la Batllia i després el Tribunal de Corts, va ratificar la suspensió dels treballs, i aquesta suspensió, si no recordo malament, i com deia el company de Medi Ambient, Sr. Puigdemallívol, va ser precisament de sis mesos.

I amb això, espero no haver-me allargat gaire, i haver donat complida la resposta a la pregunta de la consellera general, Sra. Rosa Ferrer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre pel vostre debut aquí en aquesta Sala, i agafar les vostres primeres paraules, també sigueu benvingut a la Casa.

Sr. Jaume Serra havia demanat la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, arrel de la llarguíssima pregunta del Sr. Alay llegida per la consellera Maria Pilar Riba, i vist que vostè ha fet una contestació genèrica sobre la mateixa, hi ha dos o tres temes en aquella pregunta que a mi sí que m'agradaria que m'aclarís.

Concretament era una pregunta a un tema de cendres i residus. Jo voldria que vostè em digués si el funcionament i producció de cendres i residus està dins dels estàndards previstos, i quin comportament hi ha a l'actualitat?

I també s'ha fet referència a la situació de producció de l'energia elèctrica que després entra en el nostre sistema general a través de FEDA. A mi també m'agradaria saber, que em digués vostè a quins nivells de producció estan, i si els estàndards i els percentatges que vostè va anunciar el dia que vam parlar d'aquest tema en aquesta Cambra s'estan complint?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre de Medi Ambient teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemallívol:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, crec que tal com he explicat abans, el tema de l'acord firmat amb Espanya sobre el trasllat de residus queda ben clar al respecte, i l'acord preveu, tal com he dit, que les escòries valoritzables es poden exportar a Espanya. Fins ara ja he dit que se n'han exportat unes 5.000 tones, en realitat se n'han exportat 4.889.

Quant a les cendres, que sempre ha sigut tan polèmic aquest tema, i també queda tractat en aquest Conveni, si bé a nivell del Conveni en sí, es diu que podrem exportar les cendres durant dos anys

a Espanya al llarg dels quatre anys del Conveni, en l'última reunió que va tenir lloc a Barcelona amb els representants del Ministeri de Medi Ambient de Madrid i amb els representants de la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya, es va acordar, -la reunió va tenir lloc el 27 de febrer del 2007-, es va acordar que semblava millor distribuir, -tal com jo ja havia dit abans, ho havia proposat almenys-, distribuir aquests dos anys en quatre períodes de sis mesos.

És per això que fins el 31, crec de març, s'han estat exportant les cendres a Espanya, i del primer d'abril fins ara, fins al 30 d'octubre, s'exportaran a França d'acord amb l'intercanvi que hi ha hagut de cartes entre el Govern d'Andorra i el Ministeri de Medi Ambient francès i els altres organismes que controlen aquesta qüestió.

El tema de les escòries i de les cendres està totalment solventat.

Potser vostès no estan ben informats. M'estranya, perquè com que sé que van estar a Madrid, potser els haguessin pogut informar.

A part d'això, dir per acabar, de donar la informació que m'han demanat, dir que la producció d'energia ha sigut des de l'inici de 10.400 megawats/hora. I això, per entendre amb quantitats que puguem entendre vol dir que l'energia que produeix el forn incinerador és l'energia que consumeixen, més o menys, unes 5.500 famílies mensuals d'Andorra. Vol dir que canviem les escombraries per una energia totalment neta, i és important perquè hi ha 5.500 famílies a Andorra que se'n poden beneficiar.

Vol dir que tots aquests temes estan sobradament resolts.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra intervenció?

Sr. Esteve López. Anem per ordre.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo voldria fer en primer lloc una observació a les manifestacions que acaba de fer el Sr. Jordana, i després una pregunta en concret sobre l'exposat del Sr. ministre.

El Sr. Jordana ens ha explicat que va ser la Batllia i el Tribunal de Corts que van aturar els treballs d'enderrocament del vell forn incinerador, justament per un tema molt sensible, i comparteixo la seva opinió, com és el tema de l'amiant.

El Sr. Jordana no ens ha explicat, potser s'ho ha oblidat o potser és que ho desconeix, que en un primer moment, al plec de bases del concurs es preveia que el forn s'havia de construir, el nou forn incinerador, sense enderrocar el vell. I per tant, que l'últim treball a fer era enderrocar el vell forn incinerador, i això es faria quan el nou forn ja estaria en funcionament. Així estava previst en el plec de bases, i és així com es va ofertar i com es va fer el concurs.

Posteriorment, el Govern, tenint en compte diferents factors, va decidir canviar aquest ordre. Va ser una decisió del Govern, legítima. L'empresa ho va acceptar, i va decidir canviar l'ordre i començar per l'enderrocament, perquè semblava que era més fàcil.

Però si la Batllia en un moment determinat i el Tribunal de Corts ordenen que s'aturin els treballs d'enderroc, jo no veig quin problema hi hauria per haver continuat els treballs tal com estaven previstos inicialment, i tal com es va comprometre la societat concessionària a efectuar-los.

Per tant, aquesta explicació, Sr. Jordana, estic totalment d'acord que s'aturin els treballs d'enderroc, però no puc compartir que això comporti l'endarreriment dels treballs, perquè estaven previstos fer-los d'una altra manera.

Bé, això era una observació.

I la pregunta que jo li volia fer ve en relació a un aspecte que ens ha comentat el Sr. ministre.

Com vostès saben, quan es va aprovar la Llei de creació del Centre de Tractament de Residus es va estimar que la construcció i el finançament de la construcció del nou forn incinerador, del Centre de Tractament de Residus, era aproximadament de 98,5 milions d'euros, i es va decidir que això es retornaria mitjançant el que es deia un cànon d'inversió, que aproximadament, en números rodons també pujava a 4.926.000 euros cada any.

Bé, avui, vostè ens ha donat una notícia. Ens ha explicat que el Govern havia decidit reduir el capital social en un 50%, i que naturalment, això comportarà una reducció de la despesa financera, ja aquests fons propis estan retribuïts a un 18%. És això el que ens ha dit. Em sembla bé. Vostè recordarà, segurament, o sabrà que nosaltres ja ens havíem oposat fermament a què es retribuïssin els fons propis a aquest 18%, perquè consideràvem que era una cosa escandalosament exagerada. Ens havíem oposat. Per tant, que es redueixi això, estem contents, ja ens està bé.

Ara, el que vostè no ens ha dit, -i potser es que se n'ha oblidat, perquè potser tenia previst dir-ho i se n'ha oblidat-, és quan pensa el Govern presentar el

corresponent Projecte de Llei de modificació de la Llei relativa a la construcció i explotació del Centre de Tractament de Residus? Perquè miri, si hi ha una reducció de la despesa financera, també s'haurà de modificar la subvenció que fixa la Llei per aquest concepte. És a dir, aquests 4.926.000 euros que ara hem de pagar cada any a la societat concessionària, tenint en compte que una part dels fons propis estan retribuïts al 18%, si hi ha una reducció d'aquesta despesa financera, lògicament, entenem nosaltres, que s'hauria de reduir també la subvenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López per la seva intervenció.

Intervé pel Govern, Sr. ministre de Presidència i Finances teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta és una interpretació que vostès fan molt lògica, potser, per a vostès, però que òbviament el Govern no comparteix. És a dir, s'ha fet una adjudicació del que és el Centre de Tractament de Residus, aquesta adjudicació s'ha fet en base a un preu per tona cremada. I per tant, independentment de les tones, perquè hi havia un mínim independentment de les tones, es garanteixen uns mínims. I a partir d'aquí, escolti, nosaltres interpretem que no cal fer una modificació a aquella Llei que vostès feien referència.

Nosaltres hem presentat al Consell el que és la modificació i el permís per poder invertir aquest 4% més per poder tenir la majoria del que és CTRASA, i convertir-la en societat pública, per fer un canvi d'estatuts dintre del que és CTRASA. I a partir d'aquí, doncs, es veurà tot el tema de les tones que s'estan cremant i si s'ha de fer alguna revisió sobre tots els costos implicats sobre el tema en qüestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Jordi Font havia demanat la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

És que volia cedir-li la paraula pel tema, però bé.

Jo voldria fer un aclariment sobre la intervenció del Sr. ministre d'Ordenament, perquè es podria

interpretar fàcilment de la vostra explicació, -i suposo que no és així i per això demano que m'ho aclareixi-, que les causes del retard que hem estat esmentant abans, s'havien de constatar i no aplicar a la responsabilitat d'algú. Jo penso que es deuen haver constatat aquestes causes i que es deu haver interpretat per part del Govern que aquestes són imputables, únicament o exclusivament, a problemes jurídics i processals, com s'ha comentat, i que no n'hi ha cap de causa aplicable al desenvolupament de la construcció en si mateix.

El que passa és que això, també, a mi em xoca una mica, perquè jo suposo que el fet de constatar el retràs en l'execució de l'obra, deu anar sancionat per una data, i aquesta data, si no ho interpreto malament, hauria de ser la recepció provisional de l'obra, i que la van fer darrerament.

El que passa, és que per altra banda, el Sr. ministre de Medi Ambient, des de fa potser vuit mesos ens està dient que s'estan allargant les proves en calent i etcètera. És a dir, que jo també interpreto que hi ha hagut alguna imputació possible en el retràs en relació a la construcció i la concepció del forn.

Jo voldria saber si això és així, o si no és així, i si realment, quina sigui la causa del retràs de l'obra, s'hauria de pagar un suplement, la qual cosa voldria dir que potser hi ha hagut interès en retardar-ho perquè el suplement sembla que s'ha de pagar finalment.

(A tres quarts de sis de la tarda deixa la Sala la Sra. M. Rosa Ferrer Obiols)

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font per la seva intervenció.

Respon pel Govern, Sr. ministre de Presidència i Finances.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Contestar-li que el 22 de març del 2007, en aquesta Cambra es va discutir l'examen i aprovació del Projecte de Llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la revisió de preus, que són aquests 6 milions, on se'ls hi va fer arribar, ja sigui directament o per preguntes segons l'article 5, o perquè s'entrés a tràmit el Projecte de Llei, tot el que eren els informes dels retards que havien ocasionat aquesta revisió de preus.

I aquí hi havia un informe, una memòria explicativa del perquè, en què es basava la revisió de preus, i una memòria explicativa sobre el què havia ocasionat els

retards no imputats o no imputables a l'adjudicatària, d'aquests més de sis mesos que feien que la clàusula del plec de bases o del contracte que es va signar, que era la clàusula a l'article 5 apartat b) del plec B de clàusules particulars de la construcció, s'apliquessin automàticament.

I es va discutir, insisteixo, el 22 de març del 2007, en aquesta Cambra, i els documents justificatius de tots els retards estan en poder dels senyors consellers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Havia demanat la paraula la Sra. Maria Pilar Riba. Teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, vostè ens acaba de dir fa un momentet, que va tenir lloc una reunió amb els representants a Barcelona, amb els representants del Ministeri de Medi Ambient de Madrid, amb representants de la Generalitat de Catalunya, i també, doncs, del Ministeri de Medi Ambient d'Andorra, i que van decidir en aquella reunió que es podia repartir els dos anys d'exportació de les cendres a Espanya en períodes de sis mesos, cosa que s'allargaria fins a quatre anys.

Bé, existeix algun document oficial refermant aquest acord puntual que es va prendre en aquella reunió?

El Sr. síndic general:

Respon per Govern, Sr. ministre de Medi Ambient teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemàl:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquestes reunions són unes reunions habituals que tenen lloc dos o tres vegades l'any, que se'n diu la comissió de seguiment dels acords, i aquesta va tenir lloc a Barcelona. Tenen lloc una vegada a Barcelona i una vegada a Madrid i una vegada a Andorra. La propera està fixada aquest mes de maig a Madrid, i això deu quedar reflectit, suposo, en l'acta de la reunió. No tinc l'acta de la reunió, per tant... però bé, en aquestes comissions... el que sí els hi puc confirmar, una vegada més, és que les nostres relacions a nivell del Govern d'Andorra, del Ministeri de Medi Ambient, tant amb el Ministeri de Medi Ambient del Govern espanyol com de la

Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat són excel·lents.

Per recordar-los-hi, he tingut l'ocasió d'entrevistar-me aquest any, crec que dos vegades, amb el conseller Baltasar. I tenim una excel·lent relació, i abordem els problemes mediambientals i de residus, doncs, sempre amb aquesta visió de les problemàtiques mediambientals, tenint en compte els acords que Andorra va firmar amb la Comunitat Europea l'any 2004.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Carles Blasi heu demanat la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. ministre, no he agafat la paraula per felicitar-lo, com vostè es pot pensar, encara que abans ho pretenia, però és que es contesta vostè mateix. No el podem felicitar, perquè just després ens diu que vostès fan complir la Llei.

Doncs, jo li dic que vostès no estan complint el contracte que van signar amb el tema del Centre de Tractament Tèrmic de Residus.

Concretament, a vostè ja li han preguntat abans i ha contestat sobre la recepció provisional. El contracte a l'article 12, una recepció que diu que es va fer fa pocs dies, a principis de mes, el contracte diu que "...per realitzar la recepció provisional caldrà acreditar la conformitat de les obres, instal·lacions tècniques i funcionament de les mateixes, d'acord amb l'establert en els plecs B i D". Vostè, quan ha contestat abans a la pregunta aquesta de la recepció, sobre les qüestions que hi havia pendents, només s'ha referit a una part, -entenc jo-, del que és el Centre de Tractament Tèrmic de Residus.

En aquest mateix contracte i en tots els documents de tot aquest històric que vostè ens ha fet abans, es diu que el Centre de Tractament Tèrmic de Residus està constituït per una planta de tractament tèrmic, una deixalleria, -que vostè abans en la seva intervenció inicial ha qualificat i ha posat el qualificatiu d'industrial-, i d'una planta d'emmagatzematge, que no sé si és ben bé al que vostè s'hi ha referit abans amb el tema de la compactadora que està per definir l'emplaçament, -cosa que no entenc si hi ha un projecte.

En tot cas, sembla que aquestes dos segones parts no estan fetes com es va poder constatar i com van poder constatar tots els consellers que van assistir a

la visita al forn divendres passat. Per tant, entenc que no s'ha efectuat correctament la recepció provisional.

I seguint també amb aquesta qüestió, com li he dit, el contracte diu que han d'estar fetes aquestes dos instal·lacions. La deixalleria a la planta de tractament tèrmic, el plec D, -que segons el contracte diu que hauria d'estar fet a l'hora de signar la recepció provisional-, en el plec D de clàusules tècniques diu que "...la deixalleria estarà destinada a la recepció i emmagatzematge selectiu de tots aquells residus que no siguin objecte de recollida domiciliària o que els industrials o ciutadans de la parròquia d'Andorra la Vella puguin aportar directament a aquest recinte". I permeti'm subratllar "ciutadans de la parròquia d'Andorra la Vella puguin aportar directament a aquest recinte". I ho subratllo perquè, com ja li he dit abans vostè, ja m'hi ha posat el qualificatiu d'industrial a la deixalleria. I últimament hem pogut veure justament arrel de la visita dels membres d'aquesta Cambra al Centre de Tractament Tèrmic de Residus es pretén que el Comú, els ciutadans d'Andorra la Vella, no puguin gaudir d'aquesta instal·lació, tal com estava previst en el plec de bases, i en les ofertes que es van presentar al concurs, i tal com està al contracte, i tal com ens va assegurar l'anterior Govern en la comissió legislativa, -l'anterior ministra de Medi Ambient-, i en aquesta Cambra quan es va discutir la Llei de residus, fins i tot, a part de la ministra també el Sr. cap de Govern, assegurant que aquesta deixalleria seria com es preveia en el contracte, podria ser utilitzada a demés pels ciutadans de la Parròquia d'Andorra la Vella.

Jo sé que a vegades, vostè i avui ja ho ha fet una vegada, el que ve de l'anterior Govern sembla que no és el seu problema. No ho sé. En tot cas, en aquell moment nosaltres vam posar en qüestió, ens malfiàvem perquè no es va voler incloure en la disposició transitòria de la Llei de residus el tema aquest de la deixalleria parroquial d'Andorra la Vella, ens malfiàvem, i ens van donar totes les seguretats, -consta en els diaris de sessions, en les actes de la comissió legislativa. I ara sembla, i m'agradaria que m'ho confirmés aquí, si és que pensen incomplir el que està escrit i la paraula de l'anterior Govern?

El pensen complir o no Sr. ministre?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Respon per Govern, Sr. ministre de Medi Ambient i Turisme.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, si ho entenc bé, vostè en realitat em fa dos preguntes, per entendre'ns li'n contestaré una i després contestaré la segona.

Ja sap que la setmana passada, crec que va ser divendres, es va fer la visita de la instal·lació de CTRASA per part del Consell General, i crec que a nivell del seu grup parlamentari només hi va assistir la Sra. Pilar Riba i el Sr. Jordi Font, efectivament, tots dos. Llavors no sé si se'n van adonar o potser l'explicació va ser molt ràpida i s'hi va passar molt lleugerament; però vull dir que quan estàvem a l'inici de la visita a la sala de control, se'ls hi va ensenyar l'embaladora i l'empaquetadora de bales de les escombraries, i es va dir que no estava potser encara al seu lloc definitiu, que s'havia d'intentar optimitzar l'emplaçament, perquè el seu funcionament fos el més lògic possible. Això ho va dir el gerent de CTRASA.

I també, el que sí és, és que la deixalleria ja funciona. La deixalleria tal com estava prevista al projecte ja funciona. Per això no se n'ha parlat. El que sí és que fa poc que funciona. Això és veritat. Fa poc que funciona, i els hi diré per què. Perquè aquesta obra, -vostè personalment ho sap molt bé, segurament molt més que jo-, ha sigut una obra molt complicada degut als desnivells de terreny i a les complicacions tècniques que hi han hagut entre els murs i altres. Això va fer que va obligar a la societat CTRASA a instal·lar les seves oficines provisionals, -aquelles, diguem-ne, no construccions, sinó aquelles barraques d'obra-, les va haver d'instal·lar al lloc que estava previst per la deixalleria. Llavors fins que l'edifici administratiu, -al que van estar-, no ha estat acabat, no s'ha pogut treure aquestes oficines i realitzar la deixalleria. La deixalleria hi és, i funciona.

Això a nivell de la primer pregunta. Per tant, s'està complint tot això.

El segon punt, jo intento complir la Llei, i crec que la compleixo. Crec que la compleixo! Sóc molt afirmatiu en aquesta matèria. Llavors, el tema, ja ho he dit abans en una contestació a una pregunta, el tema de les deixalleries és una qüestió molt complexa. I jo vaig dir que actualment estem treballant a nivell del Ministeri de Medi Ambient, assessorats per uns tècnics francesos especialistes en la matèria, justament, perquè quan es va concebre el projecte del Centre de Tractament de Residus, -deu fer fa cinc o sis anys, si mal no recordo-, la qüestió del tractament de residus ha evolucionat considerablement. L'estudi d'opinió que hem fet a Andorra ho demostra. La quantitat de productes que estem recollint a les recollides selectives també ho

demostra. Però, hem d'anar molt més lluny. I llavors, tots els estudis i tots els tècnics ens diuen que per poder fer una recollida selectiva de qualitat, hem d'apropar les deixalleries comunals als ciutadans.

És a dir, que com més lluny fem les deixalleries menys la gent les utilitzarà. Llavors, si volem fer una política realment intel·ligent de residus, hem de situar les deixalleries al més a prop possible dels ciutadans. I en funció del que ens comencen a indicar aquests tècnics, la deixalleria de la Comella seria la deixalleria que centralitzaria tots els productes, seria la deixalleria central, i la deixalleria per a industrials. Tal com ho preveu la Llei.

Doncs, primer de tot llegir-li la Llei, que jo em baso en la Llei. La Llei de residus diu molt clarament, li llegeixo els articles:

Article 10: correspon als comuns la creació, explotació, gestió i clausura de les deixalleries comunals.

Article 22: les deixalleries no industrials -no industrials- són de titularitat i gestió comunal.

Article 30: deixalleries comunals, -diu-, els comuns han de crear i posar en funcionament les deixalleries comunals que formen un element important de l'estratègia de recollida selectiva de residus.

Doncs, com li he dit abans sobre aquest punt de la recollida selectiva, és un tema que volem tractar properament a la comissió de seguiment del Pla nacional de residus, perquè com he dit abans, pensem que s'han de fer esforços importants i el Govern està molt interessat a liderar, en col·laboració amb els comuns, i a aportar els suggeriments necessaris. Però, situar les deixalleries molt lluny de les aglomeracions presenta aspectes molt negatius pels resultats. Aquesta és la posició a nivell del Ministeri de Medi Ambient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi ha altres intervencions?

Finalment demano el torn d'intervencions, apunto les persones. Ho dic perquè abans si algú demana la paraula, s'ha d'acabar la llista que hi hauria.

Havia demanat la paraula la Sra. Eva García, el Sr. Francesc Rodríguez, la Sra. Maria Pilar Riba, i el Sr. Esteve López.

Doncs, faríem aquest torn, i continuariem.

Doncs, Sra. Eva García teniu la paraula.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

Els companys del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en la seva exposició ens han parlat que tenen clar que la política ambiental passa per la via del reciclatge. Posteriorment, vostè, Sr. ministre, responent a una de les nostres preguntes ens parla dels excel·lents resultats de l'enquesta d'opinió del 2007 sobre el reciclatge, i de la seva intenció i la intenció del Ministeri de seguir-lo potenciant. I jo em demano si no estem parlant del mateix, i si no s'està seguint per part del Govern aquesta política d'intentar potenciar al màxim el reciclatge.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre de Turisme i Medi Ambient.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, efectivament estem potenciant al màxim totes aquestes polítiques de recollida selectiva i de reciclatge i, justament com he dit abans, des que es va realitzar el projecte del Centre de Tractament de Residus la problemàtica ha crescut moltíssim, pensem que hem de començar a treballar en un desenvolupament molt més important de tota la problemàtica, diguem, de reciclatge i temes de recollida selectiva.

També s'ha parlat abans -i no voldria que penséssiu que evito la pregunta- del centre de triatge.

El centre de triatge també entra dintre de les opcions de Govern, i l'empresa que ens està assessorant també ens ha facilitat uns informes verbals previs per poder començar a reflexionar sobre la qüestió.

Us faré una miqueta l'anàlisi perquè veieu que la cosa realment va seriosament.

És a dir, la societat aquesta que és la societat Poiry Energy ens diu que l'únic interès que podem tenir amb un petit centre de triatge a Andorra és la reducció del volum dels residus a exportar, perquè d'un costat el tema de les escombraries o dels residus urbans ja queden tractats a través de la incineració que ells consideren que és una valorització tèrmica o energètica. Per tant, aquest tema queda tractat.

I, els costos d'arribar a nivell dels residus urbans a triar-los són exorbitants pels resultats que se n'obtenen. És a dir, que ells preconitzen que fem més esforços amb la recollida selectiva de tal forma que el vidre, el plàstic i els envasos no estiguin barrejats

amb els residus urbans. Llavors, nosaltres en principi ens orientem en aquesta via. Potenciar la recollida selectiva perquè el vidre no es barregi amb els residus urbans, el paper i el cartró tampoc i els envasos tampoc. Llavors, anem cap a aquesta via.

Us diré que a nivell de paper, cartró, els primers elements diuen que la política que s'està portant avui dia a terme a través d'uns gestors privats és l'adequada i que funciona molt bé -s'ha de continuar potenciant, però sembla que és bona-; la política del vidre exactament, més o menys, igual, s'ha de continuar potenciant sobretot a nivell dels grans productors de vidre, més que res perquè això afecta a les botelles de vidre, i s'ha de continuar potenciant sobretot als hotels i restaurants amb més recollides i més contenidors, però, vull dir... anar més lluny dependrà del volum. Si no tenim molt més volum de vidre, difícilment podrem avançar amb el vidre. És a dir, el que es fa amb el vidre és que es separa el vidre per colors -en funció dels colors, uns van cap a un costat i els altres cap a un altre-, ja que en funció del color del vidre s'utilitza d'una manera o d'una altra, però això, és clar, si no hi ha molt més volum no serà rentable.

Per tant, paper, cartró i vidre poca cosa a fer a nivell de triatge, l'únic que realment diuen que a nivell de triatge pot generar un interès, són els envasos. Els envasos diuen que sí, perquè tal com s'està fent ara, doncs, si primerament es fa un petit centre de triatge d'envasos el vint per cent dels envasos -és a dir, el que és el residu més dolent-, recomanen incinerar-lo i el que és dels envasos el residu més bo, empaquetar-lo, -embalar-lo.

Amb això considerem, entre una cosa i l'altra, que es podria reduir el transport en deu vegades menys. És a dir, ara per deu camions que marxen cap a Espanya amb envasos, doncs, només en marxaria un, i crec que això és un tema interessant a estudiar perquè almenys es reduirà la circulació de camions per les carreteres i baixaran els costos.

Aquesta és una mica l'orientació, però sapigueu que tant en el tema de la deixalleria com en el tema del centre de triatge hi estem treballant, i molt seriosament.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Francesc Rodríguez.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí, gràcies.

A veure, fa uns mesos vaig portar una bossa amb medicaments caducats a la deixalleria i em van dir que no, que això ho havia de portar a una farmàcia ja que feien la recollida a les farmàcies, i avui, casualitat, aquest matí he hagut d'anar a la farmàcia, he portat la bossa i la persona que m'ha atès m'ha dit que me'ls agafava, però que malauradament no ho podria fer més perquè el Govern havia canviat la política al respecte i, doncs, que ara les condicions que tenien ells per exportar els propis medicaments caducats -els que se'ls hi caducaven a ells-, que s'ho havien de fer pel seu compte i que... doncs, això.

És clar, al conveni he vist que sí que hi són els medicaments -tant caducats com no caducats-, i la meua pregunta és senzilla: quina és la política que se seguirà al respecte perquè no sé si estan qualificats o no com a perilloses, però jo penso que sí que és un residu com a mínim tòxic en alguns casos i que, per tant, deu merèixer -encara que ho desconec tècnicament- algun tractament específic, i suposo que el que no haurem de fer és llençar-ho a les escombraries, i que es vagi directament a la central tèrmica de la Comella.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre de Turisme i Medi Ambient. Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, com molt bé he explicat abans, ara entrem en aquesta fase a nivell del ministeri de treballar sobre la problemàtica de la deixalleria central o industrial, el tema del centre de triatge, una miqueta la posta en aplicació de tot això. Ens hem dedicat molt al tema de la posta en funcionament definitiva del centre incinerador, ara ens dedicarem a l'altre. No tinc aquesta informació que vostè em demana, però bé, tots aquests temes els hem de solventar, i els hem de solventar ràpidament.

L'única cosa que potser a nivell d'incís per contestar una mica al que ha dit abans, que no he contestat, és que la recepció provisional s'ha fet a partir del moment que hem rebut l'informe definitiu del bureau Veritas. El bureau Veritas, si bé va fer els controls al mes de febrer, els seus informes sempre tarden dos o tres mesos, i així que hem tingut l'informe que ens ha donat tota la conformitat a nivell dels problemes de contaminació, hem fet la recepció provisional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Doncs, continuem amb l'ordre dels que havien demanat la paraula. La Sra. Maria Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. ministre. Vostè ens ha dit abastament que opta per potenciar la tria selectiva. Llavors, el que veig és que és una cosa molt lloable, ja que nosaltres, els socialdemòcrates, venim defensant des d'un bon principi. Però, com podrà compaginar el fet de cremar menys deixalles i produir un suplement d'energia elèctrica que es vendrà a FEDA?

És el que no arribo a entendre. Si m'ho pot explicar, si us plau?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba.

Respon pel Govern el Sr. ministre.

Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, vostè comprendrà molt bé que el que li he explicat ve a ser el següent. És a dir, que és absurd cremar botelles de vidre al forn incinerador que només porten problemes amb els residus, amb les cendres i amb les escòries. Per tant, hem de cremar productes més nets, i actualment es comença a treballar en aquesta qüestió.

La quantitat de residus que crema el forn, avui tenim la quantitat suficient. No veig aquesta problemàtica... No sé. Sempre parlen de la quantitat de residus i jo els puc assegurar que des que s'estan fent les proves amb calent, és a dir, en continu des del 7 de setembre, s'han cremat vint-i-nou mil tones totals. Perquè s'ha de saber que una cosa són els residus urbans, després el que també cremem són els fangs de les depuradores, que això representa una quantitat molt important de tonatge. També, cremem tots els residus sanitaris, i també cremem tots els residus càrnics, i això representa bastant volum. Actualment també estem pesant, s'està estudiant la possibilitat de cremar tot el que és a base de fusta i a base de materials que puguin provenir de les jardineries i fins i tot dels pagesos, per evitar aquests focs que, de vegades, ens pol·lueixen l'atmosfera sobretot a Andorra la Vella i a Escaldes, i intentar canalitzar tot això a través del forn

incinerador. Tot això serà una aportació important d'energia, i nosaltres no tenim cap preocupació per la producció elèctrica de la instal·lació, ja que des del 7 de setembre, i la instal·lació i producció d'energia crec que va arrencar a l'octubre, hi han hagut parades, hi han hagut parades intermitents, hi han hagut més o menys residus, però, vull dir que la producció elèctrica s'ha fet, i tenim uns números bastant similars. Des del novembre cap aquí s'han produït -en quilovats/hora-: al novembre 1.500.000, al desembre 1.600.000, al gener 1.200.000, al febrer 1.500.000, al març 1.700.000, a l'abril 1.700.000... vol dir que en els últims mesos això està pujant, per què? No perquè hi hagi més residus, no, sinó perquè el forn funciona molt millor, s'han fet tots els reglatges, i s'està optimitzant al màxim i amb moltes menys parades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria fer una pregunta molt concreta al Sr. ministre.

En la seva exposició ens recordava el que diu la Llei de residus que al capdamunt de la jerarquia dels sistemes de gestió, a la primera -com no podia ser d'una altra manera-, és la prevenció en la generació de residus.

La pregunta seria si ens podria concretar quines són les mesures concretes, si us plau Sr. ministre, que ha pres el seu ministeri durant aquests dos anys per anar en aquesta via d'avançar en la prevenció de la formació de residus.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Respon el Sr. ministre. Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, només per la seva tranquil·litat li diré, Sr. López, que el Ministeri de Medi Ambient durant aquests dos anys ha treballat considerablement sobre tots aquests temes. És un ministeri que, ja ho vaig dir l'altre dia, és petit i, doncs, té pocs recursos humans, i després d'una feina n'hem de fer una altra; vull dir que hi han hagut unes prioritats.

Hem tingut dos temes molt seriosos a tractar -vostè ho sap perfectament-, l'un és aquesta instal·lació de tractament de residus que ens ha ocupat molt temps, i l'altra és el famós tema de la depuradora d'Anyós.

Aquests dos temes per a nosaltres, ara estan una mica en el passat, i ens dedicarem al tema del futur. Nosaltres hem de recordar que el que fem és complir la llei, el que passa és que de vegades la fem complir amb una mica de retràs. Vull dir pel que respecta a la Llei d'impactes ambientals, però tranquil... estigui tranquil perquè jo vaig agafar el compromís que abans del 30 de juny, la Llei crec que estarà entrada al Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Ens havíem descuidat abans de citar-lo, i havia demanat la paraula el Sr. Carles Blasi. Entrarem en el mateix torn.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, reprenent la resposta que ha donat abans, doncs, jo penso, que la deixalleria si hi és, i funciona, no està fet l'acord en el projecte que en el seu dia la concessionària va presentar i el Govern va aprovar, però bé, com que ara estan estudiant tantes coses, en tot cas potser ho acabaran de fer, però no està fet amb l'acord que estava previst... això m'ho ha de reconèixer.

Li diuen els experts que s'han d'apropar les deixalleries als ciutadans i en això jo també estic d'acord que els hi hem de facilitar al màxim, però a veure... aquests experts de quin país vénen? Ho dic perquè el concepte de distància no és el mateix per a nosaltres els andorrans, que potser pels d'una gran ciutat. És a dir, tenim les deixalleries que funcionen a altres parròquies, doncs, des del centre del nucli de Canillo, la distància de la deixalleria de Canillo -per citar-ne una com podria citar-ne altres-, pot estar a la mateixa distància que des d'aquí Casa de la Vall fins a Cal Rosselló, on està la deixalleria. Són distàncies relativament properes. Potser a aquests experts si els expliquem quina és la distància en metres, potser no ho veurien tan malament.

Jo, en tot cas, també li voldria deixar clar, i li voldria recordar en aquest tema que vostè m'ha llegit, l'article 10 de la Llei de residus. El dia que en aquesta Cambra es va aprovar aquesta Llei de residus, aquí es va debatre intensament una reserva d'esmena, una esmena a una disposició transitòria

que va fer el Grup Socialdemòcrata justament perquè el que diu aquest article 10 no fos d'aplicació a la Parròquia d'Andorra la Vella d'acord amb els compromisos que el Govern ja havia contret anteriorment. I, com li he dit abans, aquí la ministra i el cap de Govern van dir i van repetir que seria tal com estava en el contracte signat, que és com l'he llegit jo abans.

I ara li voldria recordar -per si no va sentir la sessió- unes paraules del company Esteve López que va dir -i cito-: "*Aquí tenim en joc una cosa més important que és la credibilitat. La credibilitat que els ciutadans poden donar a les afirmacions que vénen del Govern.*" -fi de citació. Doncs, ha passat el temps, això era el 14 de desembre del 2004 -fa més de dos anys-, i els ciutadans, si més no els d'Andorra la Vella, poden constatar una vegada més que el Partit Liberal els ha tornat a enganyar en tot aquest tema del forn, que és un engany rera un altre.

Aquesta és la reflexió. I ara li voldria preguntar sobre una instal·lació que tots els ciutadans que treballen en aquesta parròquia o en la d'Escaldes, quan miren cap a l'obac, des d'aquí Casa de la Vall des de la finestra podem veure que al mig del bosc es veu una cosa blava, una cosa enorme que és la teulada d'una nau, una nau industrial. I li dic això perquè vostè abans ens deia que calia protegir el paisatge, i tot i això quan començava a explicar el Pla Andorra 2020 que com ja ha recordat el síndic no era el tema d'avui, -a no ser que vostè consideri que el Pla Andorra 2020 sigui un residu.

En tot cas, potser sí que en generaran molts, degut a aquesta distribució de paper que estan fent.

Bé, aquest centre, aquesta nau, és el Centre de Transferència de Residus d'Andorra que el Govern va adjudicar a l'octubre del 2002 per un import de 3.168.000 euros i que estava destinat, doncs, a això, a la recollida, i a la transferència de les escombraries durant tot el període que no hi ha hagut en funcionament a Andorra un centre incinerador o altre tractament per a les escombraries, i aquestes s'havien d'exportar.

La pregunta és: aquesta nau, aquest centre de transferència, quedarà integrat dins de la concessió o dins del Centre de Tractament de Residus? De quina manera? I quin és el valor d'aquesta inversió -aquesta inversió de 3.168.000 euros? Perquè un cop descomptades les amortitzacions, quant pagarà CTRASA al Govern per incorporar aquesta instal·lació a les seves?

Gràcies Sr. síndic.

(A les sis de la tarda deixa la Sala la Sra. Conxita Marsol Riart)

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Respon pel Govern el Sr. ministre de Turisme i Medi Ambient.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, per fi estic molt content Sr. Blasi, estic molt content perquè tenim un punt en comú sobre el que estem totalment d'acord. Aquella nau no es pot permetre gaire més temps. Hi estem totalment d'acord i per això, des del ministeri, estem treballant justament dins del projecte de la deixalleria per eliminar definitivament aquesta nau i integrar tota la zona en un espai per a la deixalleria i, a més a més, li donaré més explicacions: també tenim intenció d'ubicar un centre allà a dalt, diem, per realitzar activitats dels infants que van a les escoles per formar-los sobre el tema dels residus -la política general dels residus-, i també perquè puguin visitar el centre i que compreguin tota aquesta problemàtica perquè l'estudi aquest d'opinions ha demostrat que la participació dels infants és realment essencial si volem obtenir resultats ràpids en matèria de residus. Això per un primer punt.

El segon és que, naturalment, no puc estar d'acord amb vostè. Això de l'engany, no... l'engany... nosaltres no enganyem a ningú.

A veure, no l'entenc. Jo compleixo la Llei i, llavors, l'article 10, si vostè me'l vol llegir -perquè potser no tenim el mateix redactat-, però és clar, si quan es va discutir aquest article 10 hi van haver esmenes que no es van aprovar... Escolti! jo he de complir la Llei, i la Llei és l'article 10... el que diu, no les esmenes que no es van aprovar. Això a nivell oficial.

A nivell pràctic... anem a la pràctica. Jo considero... -i li dono la meua opinió personal aquí-, jo considero que a Andorra la Vella i a Escaldes s'ha de fer una anàlisi de la problemàtica de les deixalleries, i s'han de tractar potser d'una manera conjunta, perquè és clar, a veure, si demanem, per exemple, als ciutadans -no sé, als de Bonaventura Riberaigua- de portar les seves deixalles a la Comella, vol dir que ho faran? Jo crec que no! Serà més fàcil per a ells d'anar a la deixalleria d'Escaldes. Llavors, què passarà? Tindrem una deixalleria saturada. Això s'ha de fer amb una planificació, amb un consens, parlant amb els comuns detingudament. Amb el Comú d'Escaldes ja hem tingut reunions al respecte i s'està avançant. Amb el Comú d'Andorra, la comunicació li he de dir que la comunicació és molt més difícil, però, bé jo tinc molta paciència, i no dubto que hi arribarem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Doncs, entrariem en un altre torn.

Haurien demanat la paraula la Sra. Eva García, Olga Adellach, Esteve López, Maria Pilar Riba i Ricard de Haro.

Sra. Eva García.

La Sra. Eva García:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. ministre ens ha parlat d'una pàgina *web* on es penjaran dades relatives al forn i provinents del forn, i li voldria demanar si em sabria dir quines seran aquestes dades -o sigui, quin tipus de dades-, i si hi haurà dades a temps real o seran dades que s'hauran de pre-tractar i després penjar-se o publicar-se posteriorment a la *web*.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, aquesta pàgina, crec que ja ho he dit abans, que existeix i que ja està funcionant des de principis d'abril. Ja la poden consultar.

Hi ha les dades una mica globals i en temps real dins de la mesura de les possibilitats tècniques.

Aquests temes s'han tractat a la comissió de control i vigilància, i la comissió en fa el seguiment i crec que he dit que el dia 25 de maig tenim una nova comissió i analitzarem detingudament aquesta qüestió i, justament a partir del moment en què tot això vagi funcionant transmetrem més informació als ciutadans perquè tothom pugui connectar-se a la pàgina *web* i tenir la informació.

Ara estem una mica en la fase de posta en funcionament, però les dades es publiquen, i es poden consultar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, la meua pregunta feia referència a la pregunta que ha fet el conseller Blasi sobre la instal·lació que es va utilitzar, doncs, en els darrers anys per poder exportar els residus, en aquest cas, cap a l'Estat espanyol.

El que sí que voldria afegir és que de fet és una instal·lació que va ser necessària en aquell moment perquè calia una exportació dels residus i, com bé s'ha dit i es veu perfectament, no es va poder fer una instal·lació integrada en el paisatge.

Celebro, doncs, que avui d'alguna manera el Sr. ministre ens hagi pogut donar quin és el destí doncs, d'aquesta instal·lació.

Llavors, com que aquesta pregunta ha quedat contestada, voldria demanar també al Sr. ministre que d'acord amb el Pla nacional de residus es preveu, i és el que s'ha fet durant aquests anys una restauració dels abocadors de cendres i escòries que s'utilitzaven quan funcionava l'antic forn incinerador.

Jo el que li voldria demanar al Sr. ministre és: quan es preveu que s'acabin les obres de restauració de l'abocador d'Encodina que està situat a la Parròquia d'Ordino? I, quin cost ha suposat pel Govern la restauració de tots els abocadors d'Andorra?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

Gràcies Sra. Adellach.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, la qüestió dels abocadors vells de cendres i escòries de l'antic forn incinerador estan pràcticament tots acabats, diria. Potser falta alguna cosa a nivell del d'Encodina però, a nivell de Govern està aprovat i està adjudicat. Llavors crec que si falta alguna cosa, ha de quedar totalment acabat, bé, abans de finals d'estiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, jo volia fer, en primer lloc, una observació o un comentari sobre unes manifestacions del Sr. ministre, i posteriorment una pregunta.

És en relació al valor de la Llei i al valor de la paraula donada.

Miri, ara fa una mica més de dos anys, la seva antecessora en el càrrec, la ministra Olga Adellach en aquell moment i, avui dia consellera, ens explicava i ens deia que aquesta deixalleria serviria per als ciutadans d'Andorra la Vella, i el cap de Govern, el Sr. Marc Forné, ens deia això i nosaltres ens el vam creure. La paraula donada en aquesta casa té un valor. Ho entenem així. Potser per a vostè no ho té, i vol trencar completament amb el passat. Sort hem tingut que una persona com vostè tan respectuosa de la llei, -i diu que això ho fa perquè és el que diu la llei, i vostè no es pot apartar de la llei-, ens diu ara fa una estona que ens dóna la seva paraula que presentarà el projecte pel tema del medi ambient dels projectes d'avaluació ambiental abans del 30 de juny.

Sí, vostè ara ens dóna aquesta paraula, però sàpigui vostè que el Consell General, és a dir la llei, deia que vostè ho hauria hagut de presentar el mes de gener.

El que no serveix és que de vegades ens digui que la paraula val i que la Llei no importa, i que quan no interessa es digui el contrari. Aquesta era l'observació que li volia fer.

I li vull fer una pregunta ara, en relació al pressupost, del qual vostè no ens n'ha parlat.

Miri, hi ha una mica de problema amb el pressupost del programa 4422 de "Gestió de residus". Aquest pressupost, les xifres pressupostàries han passat, descomptant només pel que fa referència a la gestió dels residus purament dita i descomptant el tema dels abocadors, de 5.500.000 d'euros l'any 2005 a 9.200.000 l'any 2007.

Amb el pressupost d'enguany es contempla íntegrament la subvenció que es va aprovar per llei quan es va crear el Centre de Tractament de Residus de 6.800.000 euros per pagar les despeses financeres i les inversions del Centre de Tractament de Residus. I, ens queda -descomptada aquesta quantitat-, una partida de 2.500.000 d'euros en números rodons. I, nosaltres no hem sabut entendre el perquè d'aquest increment. Nosaltres el que creiem i enteníem, -i així ho vam creure en el seu moment, i així se'ns va explicar-, és que les despeses derivades de la gestió de residus un cop estigués en funcionament el Centre de Tractament de Residus, que és global i que s'ocupa de molts aspectes, doncs, es reduirien aquests 6.800.000 euros.

Ara veiem que hi ha 2 milions i mig d'euros més i voldríem que ens expliqués vostè a què correspon aquest increment de la despesa.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, el Sr. ministre de Finances.

Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemí:

Sí, gràcies Sr. síndic.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Perdó, Sr. ministre respon vostè?

El Sr. Antoni Puigdemí:

Sí.

El Sr. síndic general:

Llavors, Sr. ministre de Medi Ambient teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemí:

Sí, voldria... És que en aquest tema de la Llei de residus hi té molt interès el Sr. López perquè és una cosa que ja vaig dir en el Consell anterior que era una miqueta... una cosa que no era gaire normal, que una llei que tracta dels residus tingui una disposició transitòria que tracta dels impactes ambientals.

Per tant... sí, exactament.

No, només li recordaré una cosa: que quan feia la meua intervenció, vostès no m'han permès continuar amb el tema del paisatge i dels temes dels impactes ambientals.

(Se sent riure)

Són les seves observacions...

Perdó, retiro el que he dit, doncs. Perdó Sr. síndic.

Però tornant al tema... és que hi ha molts temes a tocar, però tornant al tema de la deixalleria que diu, d'Andorra i dels compromisos, jo el que li he dit i intento explicar, i intentaré tornar-ho a explicar perquè quedi ben entesa aquesta política, és que nosaltres volem fer una política de futur i una política moderna en matèria de recollida selectiva de deixalleries.

En aquest sentit, estem disposats a treballar conjuntament amb tots i cadascun dels comuns per apropar les deixalleries al més a prop possible dels ciutadans per mirar d'obtenir els millors resultats, i naturalment que tindrem el màxim interès amb la Parròquia d'Andorra la Vella per donar, justament, el

millor servei possible. Estem a la disposició, li recordo, del Comú d'Andorra la Vella per mantenir les reunions necessàries per treballar sobre aquesta qüestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Maria Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre jo també li voldria demanar si s'ha realitzat un Pla d'autoprotecció i d'emergència contra sinistre abans de la posada en funcionament del centre, i si s'ha previst una formació del personal que hi treballa independentment de les funcions d'explotació que figuren per escrit.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba.

Respon pel Govern, el Sr. ministre de Medi Ambient.

El Sr. Antoni Puigdemí:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, s'estan seguint els protocols que hi ha previstos a nivell del centre, i ja li he dit abans que la comissió de vigilància i control té tota la informació, i hem tingut l'ocasió de fer venir els tècnics francesos que han posat emplaçament al Pla de vigilància atmosfèric -per la contaminació atmosfèrica-, que han donat totes les explicacions perquè hi havia alguns dubtes, i tothom ha quedat molt satisfet. Sí que les coses van molt bé i, en principi, no hi ha cap risc ni cap perill, i es segueixen els protocols que estaven previstos.

Res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

Gràcies Sr. síndic.

Li faré un parell de reflexions o d'observacions, i finalment li faré al Govern la pregunta.

Sr. ministre, a l'inici de la seva intervenció, feia referència a actituds que vostè ha qualificat de dogmàtiques -ecologistes dogmàtics-, que ara s'han

transformat -em penso que ha dit- en un humanisme ecològic. Jo tècnicament no estic gaire al dia d'això.

Sí que volia aprofitar per donar les gràcies a aquestes actituds dogmàtiques que si no hagués estat per moltes persones i organitzacions, potser avui no tindríem aquest debat en aquest país.

Després, recuperar un retret que se'ns va fer a moltes persones ahir, per una altra persona molt qualificada, que deia que l'anàlisi no porti cap a la paràlisi. Penso que estan estudiant massa al vostre ministeri, i fan molts anàlisis que potser són necessaris, però sobretot tingui aquesta mesura preventiva que l'anàlisi no hagi de portar cap a la paràlisi, ja que quan el meu company li ha demanat sobre les mesures preventives dels residus, li ha sortit amb la Llei d'impacte ambiental, però no li ha contestat res més.

I ara li faig la pregunta perquè durant tota aquesta sessió que hauria hagut de ser informativa, tinc un batibull bastant important.

Miri, en una de les seves últimes intervencions ha parlat que ara estan estudiant la manera d'incinerar els residus de la fusta o dels jardins. Jo tinc un dubte que és meu, perquè me l'han transmès, i és: escolti! aquest Govern primarà la incineració de qualssevol residus per a la producció elèctrica? És a dir, potenciaran vostès que aquesta incineradora funcioni al màxim per poder recuperar energia elèctrica? O farem ecologisme, de veritat, i cada vegada evitarem més la incineració de qualsevol tipus de residus i buscarem altres vies alternatives?

Aquesta és la meua pregunta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. de Haro.

Respon pel Govern, el Sr. ministre de Medi Ambient i Turisme.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Dos coses, doncs. Anàlisis-paràlisi... No, ja ho sap vostè. Ho sap perfectament que el Ministeri de Medi Ambient està treballant, està treballant seriosament, i la prova és que vam presentar i vam treballar a finals d'any per presentar molt ràpidament la demanda de crèdit extraordinari per solventar la problemàtica de la depuradora d'Anyós, i vostès no ens van seguir. Nosaltres vam fer la feina.

Li puc dir que aquesta setmana ja s'han presentat els plecs, s'han obert i ja estan en la fase de l'anàlisi abans de fer les adjudicacions.

Nosaltres no ens podíem permetre al mes de gener de perdre dos o tres mesos.

La problemàtica de les aigües residuals i els convenis firmats amb Espanya, nosaltres els volem respectar perquè hem agafat el compromís que ho respectaríem. Això demostra que el Ministeri de Medi Ambient està treballant, i de vegades vostès no col·laboren massa amb nosaltres perquè aquell dia, per exemple, a mi m'hagués agradat que vostès haguessin votat aquell text que crec que era normal. Les aigües residuals, torno a repetir, són de tots.

A nivell de la segona pregunta que fa referència al forn... no, nosaltres, la nostra intenció no és fer funcionar el forn al cent per cent... no. Però sí que és la nostra intenció, i volem que s'utilitzi el forn i que s'incinerin tots els residus més aptes per a la incineració, i que d'altres sistemes de tractament poden ser molt més complicats, molt més costosos i generar encara més residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. ministre.

Acabaríem, doncs, aquest torn d'intervencions i proposaria una pausa molt breu de deu minuts abans de tornar a començar amb els torns, i continuariem amb la sessió de compareixença del Sr. cap de Govern.

(Són les 18.45 h)

(Se suspèn la sessió)

(Deixa la Sala el Sr. Joan Albert Farré Santuró)

(Són les 18.55 h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Bé, reprenem, doncs, la sessió.

Continuariem amb un altre torn d'intervencions.

Si algú vol intervenir?

Havia demanat la paraula la Sra. Olga Adellach, el Sr. Esteve López i el Sr. Jordi Jordana.

Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo no voldria intervenir, doncs, pel tema de la ubicació de la deixalleria d'Andorra la Vella, però sí que voldria intervenir, doncs, sobre l'enquesta d'opinió i els resultats que hi han hagut relatius a què les deixalleries no són prou freqüentades pel ciutadans.

És clar, veient la ubicació actual de la majoria de deixalleries d'aquest país, i en concret per exemple la de la Massana i la d'Ordino excepte, potser sí, la d'Escaldes, la veritat és que tots els ciutadans ens hem de desplaçar amb cotxe per anar a les deixalleries. Per tant, Sr. ministre, si el que es vol és apropar les deixalleries als ciutadans, és que vostès, doncs, pensen demanar als comuns que hi hagi un canvi d'emplaçament d'aquestes deixalleries, o potser seria millor pensar en fer més incidència a través de campanyes de sensibilització i motivar i incentivar als ciutadans per tal que es desplacin a les deixalleries, perquè és difícil fins i tot tenint una deixalleria bastant a prop del lloc en què es viu, doncs, de poder portar el que portem a les deixalleries sense desplaçar-se amb l'automòbil. És a dir, per a mi és bastant complicat veure que l'apropament d'aquestes deixalleries sigui com el dels diferents contenidors que tots els ciutadans tenim molt a prop de casa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon el Sr. ministre de Turisme i Medi Ambient.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, doncs, estic totalment d'acord amb vostè Sra. Adellach, i dir-li que, efectivament, la línia diem de la política de les deixalleries va en aquest sentit, és a dir, de l'apropament als ciutadans en tots els aspectes. Però, això s'ha de fer amb un pla, considerem que amb un pla general de país, i dins d'aquest pla potser s'haurà de donar unes prioritats: potser als llocs que estan més asfaltats o que tenen deixalleries més llunyanes i, després també s'ha de tenir en compte l'estudi d'opinió en el sentit que després d'aquests primers anys d'experiència també podem començar a quantificar la quantitat de residus i quins són més o menys importants per a l'organització d'aquestes deixalleries.

Però, el que nosaltres pretenem és tenir una gestió global de les deixalleries, és a dir, que si bé les deixalleries són comunals tindrien una organització global en el sentit que qualsevol ciutadà pugui dipositar els seus residus a qualsevol deixalleria, perquè a un potser li pot ser més pràctic anar amb cotxe perquè passa cada dia per davant d'una

deixalleria encara que no sigui de la seva parròquia, i a un altre potser li serà més convenient anar-hi a peu. És clar que no podem tenir com a exemple un nucli urbà com el d'Andorra o Escaldes, és a dir, que tota la concentració que tinguin en la deixalleria d'Escaldes pugui ser més a prop que la de la Comella i això generi problemes.

Aquí, el que sí que vull recordar primerament és que, naturalment com a ministre però, és que com a ministre del Govern d'Andorra a mi em toca treballar per a l'interès nacional del país però, vull dir, com vostè sap molt bé jo sóc d'Andorra la Vella i a part d'això he tingut càrrecs públics a Andorra la Vella i he defensat sempre Andorra la Vella, i naturalment faré els màxims esforços perquè vull que Andorra la Vella, també en matèria mediambiental, deixalleries i altres, sigui exemplar.

Vull dir, que torno a reiterar la meua proposició de diàleg i de col·laboració amb el Comú d'Andorra la Vella i dir que amb el que a mi em concerneix i el meu ministeri -concretament el Ministeri de Medi Ambient-, les relacions sempre han estat molt tenses per part d'ells... cosa que no comprenc.

(Se sent riure)

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, vostè en la seva llarga explicació ens abarrota amb molts temes i ens ha dit... bé, alguns del passat immediat, alguns del present i alguns del futur pròxim. I m'ha sobtat molt -perquè jo pensava que justament en parlaria- que no ens hagi donat cap explicació sobre un edicte de l'últim BOPA -és una cosa molt recent, és el BOPA del dia 9 de maig-, i és una licitació: "*Es convoca un concurs internacional... -el convoca el Govern- pels treballs... -i cito textualment- d'assistència administrativa tècnica i econòmica de l'explotació del Centre de Tractament de Residus de la Comella.*". Això ha sortit en aquest BOPA, i a nosaltres ens estranya perquè entenem que ja hi ha una societat concessionària, i si aquesta societat concessionària necessita una assistència -cosa que no entenem per què, perquè se'ns va dir que la pròpia societat tenia molta experiència i que no necessitava cap assessorament, doncs que sigui la pròpia societat la que busqui aquest assessorament i que no sigui el Govern.

Per això, com que no ho hem entès, li voldria demanar si és tan amable d'explicar-ho.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Respon pel Govern el Sr. ministre.

Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies.

Bé, no tinc la informació aquí, i no li puc facilitar ni analitzar-ho exactament per donar-li totes les explicacions.

Em perdonarà però no tinc l'explicació concreta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, és que a mi m'ha quedat un dubte en tot aquest debat perquè començant per l'exposició que ha fet la Sra. Pilar Riba, doncs, he entès que el Grup Parlamentari Socialdemòcrata comparteix la Llei que es va fer de residus, comparteix també el Pla nacional de residus, i m'ha semblat entendre que no compartia l'opció que havia fet el Govern amb aquest Centre de Tractament perquè s'havia de cremar un mínim de tones de residus i, aquest mínim de tones anava lligat a una política de beneficis de la societat... si el que m'ha semblat entendre és això? Sinó ja em rectificareu resumint una mica.

Llavors, la meua pregunta és aquesta: vist aquest tipus d'opció o aquest model que s'ha optat del Centre de Tractament de Residus amb aquesta societat mixta en aquesta concessió que hi ha, el fet que s'hagin de cremar un mínim de residus -que em sembla que és de quaranta-cinc tones l'any, si no m'equivoco...

(Se senten veus)

... quaranta-cinc mil... Bé, doncs, el fet que s'hagin de cremar un mínim de residus, dificulta o condiciona el fet que es pugui seguir una política de residus amb el reciclatge corresponent com cal? O és un fre, això, una dificultat aquest mínim que s'ha de cremar?

Aquesta és la meua pregunta.

(A les set i cinc minuts de la tarda s'incorpora novament a la Sala la Sra. M. Rosa Ferrer Obiols)

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre de Turisme i Medi Ambient.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Diem que, bé, el Centre de Tractament Tèrmic de Residus, pel que fa la part d'incineració, és una instal·lació industrial, i com totes les instal·lacions industrials quan es dissenyen s'han de dissenyar en funció d'uns volums. En el seu dia es va establir, doncs, que els volums havien de ser, em sembla, que a partir de trenta-vuit mil o quaranta mil tones, i aquesta instal·lació em sembla que pot tractar fins a seixanta mil tones. Això és la forquilla de moviment.

És normal, perquè és difícil poder tenir una instal·lació industrial que pugui cremar una tona a l'any o cent tones a l'any. Això és totalment impossible. Llavors, està dissenyada en funció de les previsions que es van fer en el seu moment i que més o menys corresponien a la producció de residus que hi havia, de residus domèstics.

Avui dia, també es va preveure, crec jo, una evolució -perquè les coses sempre es fan petites normalment-, i es va preveure una evolució, que està previst que pugui pujar fins a seixanta mil tones.

Actualment estem al voltant amb la totalitat de residus, estem amb un volum d'unes quaranta-cinc mil tones, i això no té res a veure amb els beneficis que pugui obtenir la societat perquè la instal·lació està dimensionada per aquest volum que és un volum correcte. És un volum que és el que s'està, avui en dia, fent a Andorra, i a més a més recordar que si l'activitat comercial i econòmica del país continua en aquest volum, en principi, tindrà una tendència a l'alça -se suposa-, i és normal. Però, també s'ha de dir que en cas de crisi, si vingués una baixa d'activitat econòmica, doncs, llavors estaríem per sota d'aquest volum, perquè aquest volum va condicionat no solament pels residus domèstics, com us he dit abans, sinó també pels residus hospitalaris -que en poden haver-hi menys també-, els residus càrnics -que també n'hi poden haver menys-, i el fang de les depuradores. Vull dir, que les depuradores, si hi ha menys població a Andorra, i hi ha menys turistes i es fan menys aigües residuals, hi haurà menys fangs, això vol dir que va lligat amb l'activitat que tingui el país. Però, ha de quedar ben clar que no té res a veure la part econòmica de la societat amb el volum. És a dir, que nosaltres pagarem els residus domèstics que es cremin com està previst en els

contractes, i ja us he dit abans que intentarem, doncs, tenir la millor gestió perquè s'incinerin tots els residus i, diem que val la pena incinerar perquè és la millor manera de tractar-los, i crec que és molt important recordar que, és clar, dels residus que es cremen estem convertint un residu dolent -per dir alguna cosa-, brut, i l'estem convertint en un residu net que és l'electricitat. I, ja he dit abans que la producció d'electricitat del centre correspon més o menys al consum d'unes cinc mil cinc-centes famílies al mes... Crec que això és molt important, i crec que això està molt ben considerat fora d'aquí perquè es tracta d'una valorització energètica, i crec que tenim una instal·lació que realment és fantàstica, fabulosa, tal com ja feia dies que venia anunciant, Sr. López, vull dir, que no pot dir que no ho dic. L'única cosa són els plaços, que se m'allarguen una mica perquè és clar...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si pot anar centrant les respostes.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, Sr. ministre, a vostè no l'entenc.

Té una memòria curtíssima, tan curta per algunes coses...

Vostè ens parla i ens diu ara, tot content, que entra un residu brut i en surt producte bo que és l'electricitat i l'energia. I se li oblidava d'explicar-nos que en surten també uns subproductes que són les escòries, que són dolentes, i que no podem nosaltres utilitzar aquí a Andorra i que les hem d'exportar, i unes cendres que són uns productes molt tòxics.

Escolti Sr. ministre, sigui una mica més responsable i expliqui'ns totes les coses perquè ja fa temps que parlem d'aquest tema i ja sabem que la incineració de residus té avantatges i inconvenients, i el principal inconvenient que té és la generació d'aquests subproductes: escòries i cendres. I per a vostè sembla que això és una cosa que no va amb vostè, que se n'oblida completament.

Per tant, no entenc perquè m'ha citat... no ho entenc, però el que sí que veig claríssimament és que

vostè fa el discurs únicament de forma parcial i s'oblida de coses que són molt importants i que preocupen molt als ciutadans d'aquest país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entraríem, doncs, en un altre torn d'intervencions.

Havien demanat la paraula el Sr. Bartumeu, el Sr. Carles Blasi, i la Sra. Maria Pilar Riba.

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Al Butlletí Oficial del dia 9 de maig es publica un edicte -del qual ha parlat fa un moment el conseller Esteve López-: la identitat adjudicadora és Govern, la data de l'acord és el 3 de maig del 2007 i es parla d'assistència administrativa tècnica i econòmica de l'explotació del Centre de Tractament de Residus de la Comella. La pregunta és d'un conseller general. El Sr. ministre de Medi Ambient s'ha permès, ha gosat, s'ha atrevit a dir que no sap de quin edicte li parlem...

Sr. cap de Govern, el dia 3 de maig.... Jo puc entendre que el dia 2 de maig hi va haver molt terrabastall a l'Edifici Administratiu, i van haver-hi crits, sorolls, plors, serrament de dents, persones que s'estacaven a la taula, que no volien deixar el despatx tot i que els haguessin mig destituït... Amb tot això es podria permetre la broma...

(Se sent una veu)

No, no Sr. cap de Govern, miri si hi té a veure ja que li estic demanant respecte pel Consell General, Sr. cap de Govern!

Vostè ha vingut aquí amb un punt únic que diu: d'acord amb el que disposa l'article 136 del Reglament del Consell: "*Compareixença davant del Consell del cap de Govern*", per tenir una sessió informativa en relació al Conveni sobre el trasllat de residus, el Centre de Tractament de Residus. Un edicte del 3 de maig que va sortir al BOPA ahir, i vostès no saben de què estem parlant? Jo, per això li he parlat que potser era atribuïble, a l'espectacle que hi poguéssim haver o deixar d'haver en aquell terrabastall que es va organitzar, sobre el qual no tinc res a dir, i no toca avui en l'ordre del dia.

Li demano, Sr. cap de Govern, quin respecte té pel Consell General quan el seu ministre ens diu que no sap què és això? O és que cap de vostès no hi era el dia 3 de maig quan es va adoptar aquest acord que surt al BOPA d'ahir.

Ens ho pot explicar Sr. cap de Govern?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Respon pel Govern el Sr. ministre... L'un o l'altre?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic, jo li he preguntat al Sr. cap de Govern.

El Sr. síndic general:

El Govern és lliure per decidir qui contesta.

El Sr. cap de Govern:

El Sr. ministre si us plau.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, demano excuses per no haver-me recordat d'aquest edicte. És difícil, vista la quantitat de papers, que ens en recordem de tot.

Ara li puc donar l'explicació perquè, efectivament, m'estranya molt el que ha dit perquè no recordava però és que va tot lligat amb el Centre de Tractament de Residus.

Li explico: el Centre de Tractament de Residus, el Govern va adjudicar a una empresa, a un conjunt d'empreses, el control i la supervisió de la construcció, fa onze anys. Aquesta licitació ha arribat a venciment. Nosaltres considerem que és molt important continuar controlant l'evolució mentre no tinguem les instal·lacions totalment acabades. Aquesta licitació correspon a... és a dir, l'empresa que fins ara ha actuat en aquest sentit és l'empresa que ha fet la recepció provisional i que ara se li acaba, i se li ha de fer una nova licitació perquè a una empresa, -aquesta o una altra-, només se li pot adjudicar el control i la supervisió per part del Ministeri de Turisme i Medi Ambient per tenir el control total de la instal·lació fins al moment en què no estigui totalment acabada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Carles Blasi havia demanat la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, havia demanat la paraula, de fet, per preguntar sobre el mateix tema que ha fet el president del grup parlamentari.

Miri, Sr. ministre, jo no sé si el dia 3 a tothom els hi tremolaven les cames o ja ho estaven celebrant, i llavors no se'n recorden dels acords que adopten.

Vostè no se'n recordava abans ni se'n recorda ara del que van aprovar amb el Govern la setmana passada... El que ens ha dit ara ho ha llegit en un paper que li ha passat la directora del seu ministeri que està aquí entre el públic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, pel Govern, vol intervenir? No?

Doncs, havia demanat la paraula la Sra. Maria Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. ministre, vostè ens havia dit que s'havia creat una pàgina *web* i que funcionava des del mes d'abril amb dades reals.

Semblaria ser que les dades referents a les emissions no es poden consultar...

Em pot dir per quines raons no es poden consultar aquestes dades?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, el Sr. ministre de Medi Ambient.

Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, ja li he dit que aquesta *web* està en la fase inicial, doncs, no sé exactament quines són les dades que es poden consultar o no. Estem en la fase inicial i la comissió de control i seguiment ho ha de validar, crec que el dia 25 de maig, i s'ha d'anar complementant tota la informació perquè tots els ciutadans estiguin totalment informats.

Li recordo que el bureau Veritas va fer els informes corresponents que han permès fer la recepció provisional validant totes les dades dels controls que

havien fet sobre les problemàtiques de les emissions a l'atmosfera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Adellach havia demanat la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo voldria demanar al Sr. ministre si ens podria dir quin és el destí de les escòries valoritzables procedents del nou Centre de Tractament de Residus quan s'exporten d'Andorra i van cap a un país veí? Si són reutilitzables o són abocades a un abocador.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre. Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, com he dit ja moltes vegades les escòries que produeix el Centre de Tractament de Residus s'exporten a Espanya. Són totes escòries valoritzables i serveixen, en principi, per fer subbases de carreteres i només recordar que també potser se'n podria utilitzar alguna petita quantitat a Andorra, però com que fem realment molt pocs quilòmetres de carreteres és molt difícil utilitzar la quantitat que produïm. Per això es tracten a Espanya a través d'uns gestors especialitzats i autoritzats pels serveis corresponents espanyols.

Quant a si les cendres són tòxiques, però potser no ho són tant com es diu o com es vol deixar entendre, però només recordar que les cendres es tracten d'acord amb la seva toxicitat. Hi ha una sitja, i els consellers generals que han visitat la instal·lació se'ls hi va ensenyar la sitja on s'emmagatzemen les cendres. D'aquella sitja es carreguen directament en uns camions que van amb unes cisternes de tal forma que no hi ha contacte amb les cendres, i aquestes cendres van a uns centres especialitzats que recullen les cendres d'Andorra, però també les cendres d'altres incineradores. Sobretot a nivell de França aquestes cendres van a la ciutat de Grole, a un centre especialitzat que es diu Societat Oceanis, que tracta totes les cendres que provenen de les incineradores del sud de França.

Vull dir que tot això està totalment organitzat i a nivell europeu funciona molt bé, només a títol d'exemple us diré que la majoria de les incineradores

del nord de França van a dipositar les seves cendres a centres especialitzats d'Alemanya. Vull dir que aquesta pràctica és una pràctica habitual dins de la Unió Europea.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entraríem, doncs, en un altre torn d'intervencions.

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sobre les escòries ja sabem, i així ho vam dir en el seu moment, que el que es proposava -el que proposava l'empresa concessionària- era que perquè les escòries fossin reutilitzades aquí a Andorra, això no era possible perquè sabem que d'acord amb les directives europees, doncs, es poden utilitzar per fer subbases de carreteres, però en llocs allunyats dels cursos fluvials i tenint en compte la nostra xarxa de carreteres, és impossible de fer aquí a Andorra, així ho havíem dit i en aquell moment se'ns va negar.

Bé, la pregunta que jo li voldria fer, Sr. ministre, és: quin sobrecost té per l'Administració -perquè suposo que vostè en aquesta línia tan altruista d'aconseguir que l'empresa concessionària tingui beneficis això no imputarà a l'empresa-, sinó que quin sobrecost per a l'Administració té aquesta exportació d'escòries fora d'Andorra?

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern el Sr. ministre. Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Avui en dia no tenim cap reclamació al respecte per part de la societat CTRASA, vull dir que quan això es produeixi, s'analitzarà. Però, efectivament pot ser que representi un petit sobrecost perquè el fet que -com sap molt bé vostè- el conjunt dels comuns d'Andorra en un moment donat es van oposar radicalment a la creació d'abocadors d'escòries, doncs, el Govern va haver de negociar amb Espanya la possibilitat d'exportar-les i, justament, un dels arguments que ens va servir va ser el fet que nosaltres no les podíem reutilitzar per subbases de carreteres, com vostè molt bé ha dit.

Per aquests motius crec que justament Espanya ens ha permès d'exportar aquest material i tractar-lo a través dels gestors autoritzats que tenen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra pregunta? Alguna altra intervenció?

Sra. Olga Adellach.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, reprement la intervenció del conseller, el Sr. Esteve López, voldria demanar al Sr. ministre si una petita part d'aquestes escòries que són valoritzables i que es produeixen a Andorra no es podrien, potser, reutilitzar o utilitzar per posar-les a abocadors, per exemple, de terra, sempre tenint en compte i complint totes les normatives que hi ha al respecte a nivell europeu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Respon pel Govern el Sr. ministre. Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Puigdemívol:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, efectivament a Andorra se'n podria... o no utilitzar, però diem, emmagatzemar un sistema d'abocadors... però, bé, vista la posició general, es va creure més convenient en aquell moment, doncs, negociar justament amb la col·laboració dels nostres socis dins de l'operació del Centre de Tractament de Residus, la possibilitat d'exportar tant les escòries com les cendres. I ja saben que jo, al llarg d'aquests dos anys he pogut manifestar varies vegades, doncs, que les coses anaven per bon camí, i que creia que solventaríem, i estem a nivell de Govern molt satisfets d'haver pogut concloure aquests acords amb el Govern espanyol i amb l'Estat francès, també pel que fa a les cendres.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra intervenció?

Sr. cap de Govern havíeu demanat la paraula?

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Voldria demanar permís per contestar la pregunta que m'ha fet el conseller, el Sr. Jaume Bartumeu, si m'ho permet, naturalment.

El Sr. síndic general:

Jo no li puc permetre de cap manera, doncs, perquè ara no hi ha cap pregunta en curs, com vostè sap, amb el que es va pactar a la Junta de Presidents, i si no hi ha cap pregunta per part del Consell General, doncs, aquí s'acabaria el debat. Per part del Govern, en aquest cas, ha estat la intervenció del ministre -cosa que sempre poden triar-, i ha triat el Sr. ministre de contestar...

El Sr. cap de Govern:

Si em permet, lamento no poder-me defensar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Ha tingut la seva opció.

Hi hauria alguna altra pregunta per part del Consell?

Si no hi ha, doncs, cap pregunta per part del Consell...

Sí, Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Sí, Sr. cap de Govern volia fer una manifestació específica en relació amb el decurs d'aquest debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Serra, perdoni, li agraeixo el companyerisme que demostra en la seva pregunta, però m'agradaria que la centrés en alguna cosa que faci referència amb l'ordre del dia establert.

El Sr. Jaume Serra:

És que estic fent una referència a l'ordre del dia perquè estic parlant del debat que s'ha fet avui.

De tota manera faré la pregunta...

El Sr. síndic general:

Si no s'acorda res més, doncs, del contingut de la reunió, agrair la paciència del Govern, de les conselleres i consellers, i dels que ens han escoltat.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19.20h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877